

Naša anketa

Zdá sa, že Kyjev neuznáva pravdy svojich predkov. Ani tú, ktorú pred tisíc rokmi vyslovil veľkoknieža Kyjevské Jaroslav Múdry: „Ak budete žiť v nenávisti, v rozprávach a sporoch, zahubíte seba i zem svojich otcov a dedov.“ Spamätajú sa niekedy Ukrajinci?

Josef Surman, podpredseda ZO SZPB, Martin Sever 1: – Na Ukrajine pokračuje rozsiahla militarizácia a mobilizácia. Ozývajú sa výzvy na revanš za vojenské neúspechy v predchádzajúcich obdobiach. Podľa dostupných údajov vzrástol vojenský rozpočet za posledné roky skoro o 41 %. Ultraracionalisti postavili Ukrajinu na rozhranie rozkolu. To všetko sa deje za vojenskej podpory USA, ktoré potrebujú vojnu na Ukrajine, aby mohli uskutočniť svoje strategické ciele, hlavnými z ktorých sú obrátenie sa smerom na Východ, rozšírenie NATO a zachovanie si roly svetového lídra, čo je nemožné dosiahnuť za mierových podmienok a za prítomnosti silného Ruska.

Ján Kašica, tajomník ObIV SZPB, Zvolen: – Myslím si, že na Ukrajinu sa treba pozerat' z nadhľadu. Netreba všetkých Ukrajincov hádzať do jedného vreca. Tých, ktorí sa hlásia k fašistickej ideológii a jej neslávnnej histórii, je okolo 20 %. Ostatní rozmyšľajú inak.

Problém je v tom, že fanaticí nacionalisti sú podporovaní niektorými svetovými mocnosťami. Keby túto podporu nemali, celý problém Ukrajiny by sa vyriešil v krátkom čase.

Všetko zlo má svoj začiatok i koniec. Ukrajinci si sami urobia doma poriadok.

Michal Kuchár, tajomník ObIV SZPB, Spišská Nová Ves: – Kyjevské knieža Jaroslav Múdry mal pravdu, ktorá platí aj dnes. Ale podľa mňa po dlhých desaťročiach nadvlády Ruska sa im nečudujem, aj keď s ich politikou smerujúcou k novodobému nacizmu nesúhlasím v žiadnom prípade, a pevne verím, že sa včas spamätajú.

Jaroslav Bulko, predseda ObIV SZPB, Žiar nad Hronom: – Tento citát sa plne vzťahuje nielen na Ukrajinu, ale na všetky štáty, prinajmenšom tu v Európe. Smutné je to, že dva veľké slovanské národy Rusi a Ukrajinci dospeli do takého štádia, že vedenie Ukrajiny v bratskom slovanskom národe ruskom vidí nepriateľa.

Ukrajinci zabúdajú na hrdinstvá a statočnosť svojich predkov, ktorí v Červenej armáde porazili fašizmus a nemecký nacizmus. To bolo zárukou, že Ukrajinci ako národ, ako štát, budú existovať, budú sa rozvíjať a nestanú sa z nich sluhovia nemeckých pánov na Ukrajine. Nemôžem pochopiť, že odrazu sa im pamäť národa vytratila.

(Pokračovanie na str. 3)

Perlička

Rekordérka

Medzi tými, ktorí sa dostali do Guinnessovej knihy rekordov je aj ruská roľníčka Valentína Vasilieva z Vladimirskej oblasti. Porodila 49 detí.

Konkrétne to je 16 párov dvojčiat, sedem trojčiat a štyri štvorčatia.

Podľa ruskej tlače

XVII. zjazd SZPB nastavil Slovensku zrkadlo dejinnej pravdy

Pričom nezaslúžila sa o to len správa o činnosti SZPB za ostatné štyri roky. V Poprade to v dňoch 28.-29. júna konštatovala aj diskusia delegátov a vystúpenia hostí.

Napríklad výkonný podpredseda ZMOS Milan Muška povedal, že „dnes už nezápasíme len s falzifikátormi, ktorí niečo napíšu, dnes zápasíme s veľmi sofistikovanými metódami,“ šíriacimi polopravdy, vyslovené klamstvá a bludy. Boj s nimi, a vôbec

s fašistickými a nacistickými prejavmi, považuje M. Muška „za veľkú výzvu do budúcnosti a jednu z našich spoločných úloh!“

Predseda ČSBS Jaromír Vodička uviedol, že „fašizmus a banderovci nie sú v dnešnej Európe len historickým pojmom. Dnes sú to reálne politické sily!“ A na vlastnej skúsenosti z Česka uviedol, že existuje otvorená snaha nielen prekrútiť dejiny, ale aj samotný charakter ich zväzu. „Žiaľ,

v niečom tomu napomáhajú aj niektorí naši členovia,“ dodal.

Celoeurópske zrkadlo nastavil na XVII. zjazde SZPB predseda medzinárodnej antifašistickej organizácie FIR (a maďarskej MEASZ) Vilmos Hanti. Poukázal na „neprijemnú európsku tendenciu, že zbožňovaní sú tí, ktorí bojovali proti nám“ a že „fašistické hnutie sa posilňuje v celej Európe“!

– vmi –

Viac v špeciálnej prílohe vo vnútri čísla.

Ako to bolo naozaj!

Jedna „drobná“ udalosť a „Zabijak národov“

...nám nejako unikla. A síce, že ruská vojnová fregata Admirál Gorškov spolu so sprievodom preplávala v 25. týždni maximálnou rýchlosťou cez Tichý oceán a Panamský prieplav a vplávala do Mexického zálivu. Toto zoskupenie bojových plavidiel Ruska sa tam ocitlo deň pred plánovaným útokom USA proti Iránu.

Vyvstáva preto otázka – kto si naozaj myslí, že Trump nezaútočil na Irán kvôli možnému zabitíu 150 iránskych civilistov? A kto si myslí iné – že to bolo kvôli ruskej flotile, na čele ktorej bola ruská fregata s prezývkou „Zabijak národov“, ktorá zaujala palebné postavenia v málo chránenom „mäkkom podbrušku“ USA?

Palebná sila len Admirála Gorškova dokáže vymazať

z tohto sveta celé národy. Z Mexického zálivu by jej rakety Kalibr s atómovými hlavícami (na odpal ich mal pripravených 50) pokryli všetky dôležité centrá USA. Navyše protiraketová obrana USA by tento ruský útok nevedela zastaviť.

Príkladom nám môžu slúžiť „hrdinské“ výkony rakiet Patriot proti irackým Scudom. Ruské zdroje približujú efektivitu Patriotov nulou priamych zásahov a štyrmi „škrtnutiami“. Navyše iracká armáda, na rozdiel od dnešnej ruskej, nepoužívala navádzacie satelity a nebola vybavená sofistikovanými systémami rádioelektronického boja.

Podľa nwo.org z 26. 6. 2019

Nikolaj Azarov varuje

„Kým ukrajinský národ nepochopí, že práve tam (v Donbase) sa rozhoduje o jeho osude, kým bude velebiť klamárov, ktorí mu hovoria o akejsi ruskej agresii, do tých čias tragédia Donbasu a spolu s ňou aj tragédia ukrajinského ľudu, bude pokračovať.“

Potvrdím to údajom. Za prvé štyri mesiace (2019) dosiahol úbytok obyvateľstva podľa Kyjeva vyše 100 tisíc ľudí. V skutočnosti to však treba vynásobiť tromi. 300 tisíc je rozdiel medzi narodenými a zomretými.“

Nikolaj Azarov, predrevrátový predseda vlády Ukrajiny

OŽIJE START 3?

Ministri zahraničných vecí Ruska a USA začnú rokovania o znížení počtu strategických útočných zbraní. Tie však nemusia viesť k uzatvoreniu zmluvy START 3. V sobotu 29. júna to na tlačovej konferencii v rámci summitu G20 v japonskej Osake vyhlásil ruský prezident Vladimir Putin.

„Poverili sme našich ministrov zahraničných vecí, aby začali rokovania na túto tému... Nemôžeme však zatiaľ s určitosťou povedať, či privedú k rozšíreniu zmluvy na START 3,“ vyhlásil Putin.

Nová zmluva START obsahuje záväzok znížiť arzenály jadrových zbraní na oboch stranách na úroveň 1 550 hlavíc. Počet ich nosičov – lietadiel, ponoriek a rakiet – má klesnúť na 700 kusov.

Podľa pravda.sk, 29. 6. 2019

Američania sú leniví rozmýšľať

Vedia, že na svoju záchranu potrebujú vojnu. Nejakú malú a víťaznú. Asi takú, ako keď Hitler napadol Poľsko.

Američania by zase radi prepadli Irán a dokonca na to používajú aj „Glivicú zámienku“. Tak, ako si Hitler prepadol vlastných vojakov hraničnej stráže, tak Američania (ale akože Iránci) 13. 6. 2019 napadli dva tankery, patriace Japonsku a Nórsku.

O Hitlerovom svinstve sa svet dozvedel poriadne až po vojne, o tom americkom však podstatne rýchlejšie. Svet Trumpa odhalil skôr, ako ten stihol svoj zločin „zakryť“ agresívnym útokom. „Gliwi-

ce“ totiž zapracovali. Črepiny rakiet, ktoré poškodili tankery sú jednoznačne americké!

Podstata však zostáva zachovaná. Svet vojnu nechce, Američania áno. Svet vojnu nepotrebuje, Američania áno. Lenže ako zámienku na ňu dokážu ich vymyslieť len tú hitlerovskú. Tu je dôkaz nad dôkazy:

Správa z roku 2010

Po neúspechu americkej Demokratickej strany vo voľbách do kongresu sa vo Washington Poste objavil 31. 10. článok vplyvného po-

litického dopisovateľa Davida Brodera.

Ten prezidentovi Barackovi Obamovi navrhoval, aby rozkýbal spomalené americké hospodárstvo a získal si späť priazeň amerických voličov prípravami na vojnu s Iránom (!!!). „Spomeňte si na... Veľkú hospodársku krízu. Čo túto ekonomickú krízu nakoniec vyriešilo? Druhá svetová vojna,“ písal David Broder. *S využitím legacy.blisty.cz z 18. 6. 2010*

Putin vs. Mayová očami európskej tlače

Britský list *The Guardian* po stretnutí *Theresy Mayovej* a *Vladimíra Putina* informoval o ich stretnutí v *Osake* jednostranne.

Britská premiérka mala na stretnutí uviesť, že normalizácia vzťahov Británie a Ruska nebude možná, kým vraj Moskva neukončí svoje nezodpovedné a destabilizujúce vzťahy. Čo na to povedal Putin, o tom *The Guardian* mlčí!

Kto si myslí, že Putin sa pred Mayovou správal ako školáčik, ktorý si k nej prišiel len po vý-

chovný výprask, ten nech naďalej verí mainstreamu. Lebo Putin Mayovej dostatočne zrozumiteľne vysvetlil, že Londýn stále neposkytol žiadne dôkazy o vyšetrení prípadu *Skripalovcov* ani Moskve a ani svojim spojencom.

Neskôr na tlačovej konferencii Putin vyhlásil, že „zdravá myseľ musí raz zvíťaziť“ a že

Rusko sa voči nikomu nesprávalo a ani nebude správať agresívne. A aby nikoho nenechal na pochybách o ruskom postoji, uviedol: „Naša činnosť bude vždy zrkadlová. Ako sa správajú k nám, tak sa aj my budeme správať voči nim!“

Čiže normalizácia vzťahov Moskvy s Londýnom nastane vtedy, keď V. Británie voči Rusku odstráni destabilizujúce a nezodpovedné konanie.

- r -

National Interest o riziku atómovej vojny

Majú ním byť testy hyperzvukovej indickej rakety, čím sa o jeden krok priblížila atómová vojna s Pakistanom.

Autor článku dokonca uvádza, že testy podobnej zbrane v Indii sú „zlovestným krokom v studenej vojne s Pakistanom“.

Časopis pripomína, že vzdialenosť hlavných miest oboch štátov je okolo 700 km a raketa s rýchlosťou 5–10 Machov ju prekoná za pár minút. Nehovoriac to, že raketu tejto rýchlosti v podstate nie je možné dnes zastaviť.

- r -

AfD navrhne za podpredsedu Bundestagu politika slovenského pôvodu

Pravicovo-populistická strana *Alternatíva pre Nemecko (AfD)*, ktorá získala v roku 2017 prvýkrát zastúpenie v nemeckom spolkovom sneme (*Bundestagu*), nepoľavuje v úsilí obsadiť post jedného z podpredsedov tohto orgánu. Jej najnovším kandidátom je 73-ročný poslanec *Paul Viktor Podolay*, ktorý pochádza z Bratislavy.

Podolay je vyučený zdravotnícky technik a v *Bundestagu* zastupuje volebný obvod *Erlangen* v Bavorsku. Tento rodený Slováč je už štvrtým kandidá-

tom AfD na spomínaný post. Predošlí uchádzači v hlasovaniach trikrát prepadli.

O Podolayovi má *Bundestag* hlasovať až po letnej prestáv-

ke, teda začiatkom septembra.

Podolay je bývalým automobilovým pretekárom – v rokoch 1978 a 1980 sa zúčastnil pretekov do vrchu na *Pezinskej Babe*. Keďže jeho matka bola Nemka, do Nemecka mu komunistický režim umožnil odísť ešte v roku 1982. Okrem iného je prezidentom *Nemecko-slovenskej hospodárskej únie*.

HSP, 26. 6. 2019

S vyšetrením havárie MH17 nesúhlasí ani Malajzia

Malajzia nesúhlasí s doterajšími výsledkami vyšetrenia katastrofy svojho dopravného lietadla v roku 2014, pri ktorej zahynulo takmer tristo ľudí.

Podľa malajzijského premiéra *Mahathira Mohamada* ide o protiruské sprisahanie. „Sme

veľmi znepokojení. Od samého počiatku išlo o zámernú politickú kampaň s cieľom obviňovať Rusko,“ citoval premiéra malajzijský list *The Star*. „Pokiaľ ide o nás, chceme dôkazy. Zatiaľ žiadne nie sú, sú to len také rozprávky,“ konštatoval *M. Mohamada*.

- r -

Zaríf odmietol Trumpovu predstavu krátkej vojny

Írsky minister zahraničných vecí *Mohammad Džavád Zaríf* vyhlásil, že americký prezident *Donald Trump* sa mylí, keď si myslí, že vojna medzi ich krajinami by netrvala dlho.

„Krátka vojna s Iránom je ilúzia,“ uviedol *Zaríf*

na Twitteri deň po tom, ako *Trump* vyjadril nádej, že USA nepôjdu do vojny s Iránom, ale ak sa tak stane, použitie sily Amerikou by bolo zdrvivé. „Ktokoľvek by začal vojnu, nebude tým, kto ju ukončí,“ dodal *Zaríf*.

Podľa pravda.sk, 27. 6. 2019

Čo píšú iní

■ Britský historik: Ako si Stalin „geniálnym ťahom“ získal dôveru Churchilla

Profesor *Cambridgeskej univerzity David Reynolds* prezradil jeden ťah, ktorým sa Stalin presadil u *Winstona Churchilla*.

Uviedol, že roztržka medzi *Churchillom* a *Stalinom* sa začala v novembri 1941. Stalin vtedy žiadal britského premiéra, aby otvoril druhý front. „On (Stalin) mal ešte drzosť sťažovať sa, hoci Británie im dodávala tanky a lietadlá, že tieto sú nekompletné,“ rozhorčil sa britský historik.

Churchill sa „utrhol z reťaze“ a „vybuchol“ na sovietskeho veľvyslanca v Londýne *Ivana Majského*, pokračoval *Reynolds*. Veľvyslanec podľa neho chápal, že zo strany *Stalina* sa žiada zmierovacie gesto a preto vyslal posolstvo so slovami vraj „samolúbnych, neúprimných ospravedlnení“. Napätá atmosféra vo vzťahoch dvoch štátov sa zachovávala do čias, kým Stalin neuskutočnil svoj geniálny ťah, povedal historik. „Poslal *Churchillovi* pohľadnicu – telegram k jeho narodeninám. Stalin nemal zvyk komukoľvek posilať pohľadnice a už vôbec nie imperialistovi, ktorý, ako je známe, vyhrážal sa, že zadusí bolševizmus v jeho zárodku. Bol to neveriteľne múdry ťah. Stalin akoby ním hovoril: Čo už, nakoniec sa zhodneme,“ povedal *Reynolds*.

Churchill sa poďakoval *Stalinovi* a neskôr mu tiež poslal pozdravný telegram. Takáto prax pokračovala po celú vojnu a fungovala i po nej.

Reynolds poukázal na to, že Stalin „privádzal *Churchilla* do rozpakov svojimi nejednoznačnými posolstvami“: v marci 1943 mu zaslal „agresívnu“ požiadavku otvoriť druhý front, no v rovnaký deň mu gratuloval k úspešnému bombardovaniu *Nemecka*.

Toto, podľa *Reynoldsa*, len upevňovalo *Churchillov* názor, že existujú „dva *Stalinovia*“ – „dobrosrdečný človek“ a *Stalin* (*Jaltskej*) konferencie, za ktorým sa skrýva čosi pochmúrne.

Podľa vz.ru, 30. 6. 2019

■ Ako Trump odpovedal Putinovi...

...na pozvanie zúčastniť sa osláv *Dňa víťazstva* v máji 2020? Prezident USA *Donald Trump* sľúbil ruskému prezidentovi *Vladimírovi Putinovi*, že o návšteve Moskvy v máji 2020 na oslavy 75. výročia víťazstva vo Veľkej vlasteneckej vojne bude vážne uvažovať.

„Oni oslavujú 75. výročie víťazstva nad nacizmom. On ma pozval. Ja som povedal, že veľmi vážne porozmýšľam nad týmto návrhom,“ priniesla *Trumpove* slová *TASS*.

„Rusko si zažilo mnohé, v boji s nacizmom stratilo, myslím, omnoho viac ľudí, ako všetci ostatní,“ poznamenal americký líder.

Podľa vz.ru, 29. 6. 2019

■ Metropolitá RPC nazval smrť sovietskych vojakov v rokoch vojny „odvetou za bezbožnosť“

Metropolitá Belgorodský a *Starooskoľský Joann* nazval smrť červenoarmejcov cez Veľkú vlasteneckú vojnu „odvetou za bezbožnosť“.

Počas spomienkového večera pri príležitosti začiatku *VVV* vyhlásil, že vojnu vyhrali pokrstení ľudia. „...tí, ktorí boli povolani duchovne zvíťaziť nad výborne fungujúcou mašinou,“ poznamenal metropolitá.

„V prvých mesiacoch vojny padlo prakticky vyše 60 % Červenej armády, t.j. mladých vojakov, ktorí sa narodili už v bezbožných dobách, nebolo pokrstených. Tí boli zabití,“ povedal *Joann*.

Podľa vz.ru, 25. 6. 2019

■ Noční vlci boli ponížení v Lidiciach!

Absolútne bezprecedentný politický incident sa odohral v *Lidiciach* 15. júna, kde sa konal pietny akt kladenia vencov obetiam nacistov. Keď sa chystali k aktu pripojiť *Noční vlci*, vedúci oddelenia *Pamätníka Lidice F. Petlička* to *Vlkom* prekazil. Vadili mu ruské trikolóry.

Noční vlci nechceli vyvolať konflikt a preto vence položili inde ako ostatní, no symboly Ruska zo seba nestrhli. Vlci totiž dostali toto ultimátum: „Ak chcete položiť vence, potom inde ako ostatní. Alebo si zložte vaše odznaky!“

Podľa cz.sputniknews.com z 15. 6. 2019

(Pokračovanie na str. 4)

V oblasti Stará Ľubovňa majú novú ZO SZPB

Krátko pred XVII. zjazdom SZPB, 23. júna 2019, sa Oblastná organizácia SZPB v S. Ľubovni rozrástla o ZO SZPB Strážany. Jej ustanovujúca členská schôdza rozhodla, že predsedníčkou sa stala Tatiana Blizmanová.

Všetko sa dialo v réžii starostky Viery Kravčákovej, predsedu OblV SZPB Václava Homišana a oblastnej tajomníčky Anny Melicherovej.

V. Homišan oboznámil nových členov so Stanovami SZPB, s úlohami a akciami do konca roka 2019, ako aj so spôsobmi spolupráce s ďalšími občianskymi združeniami, školami a samosprávnymi orgánmi. A. Melicherová zase pohovorila o ekonomických a organizačných otázkach Zväzu.

Z diskusie bolo cítiť nadšenie členov pre prácu v našej spoločnosti pri rozvíjaní národnooslo-

bodzovacích tradícií. Hovorilo sa aj o 74. výročí ukončenia 2. sv. vojny a 75. výročí SNP.

Podpredsedom výboru novej organizácie sa stal Ján Tuschel, tajomníkom Štefan Kravčák a revízorom Emília Kuľandová. – VH –

Delegácia Rady federácie RF príde na oslavy SNP

Predsedníčka Rady federácie RF Valentina Matvijenkova prijala pozvanie predsedu NR SR Andreja Danka na augustové oslavy 75. výročia SNP v B. Bystrici.

„Ďakujeme za pozvanie na oslavy Slovenského národného povstania a otvorene vám hovorím, že pošleme delegáciu rady federácie,“ povedala Matvijenko-

vá na rokovaní zástupcov Rady federácie RF a NR SR v Moskve.

Predsedu slovenského parlamentu je podľa nej jeden z mála európskych politikov,

ktorí neprepisujú históriu 2. sv. vojny. „Tu vás poznajú ako vyváženého politika, ktorý má dobrý vzťah k Rusku. Poznajú vás ako človeka, ktorý prispieva k rozvoju bilaterálnych vzťahov,“ povedala.

HSP, 2. 7. 2019 (výňatok)

Opozícia nemá v programe zlepšovanie života seniorov

Podľa R. Fica strany, ktoré sa chystajú prevziať moc v roku 2020, plánujú rôzne zmeny v ekonomike, pričom dôchodcovia nepatria k ich prioritám.

V spoločnosti „začína dominovať akoby kult mladosti. Navodzuje sa dojem, že všetko, čo je staršie, je zbytočné a netreba sa tým zaoberať. Odmietam sa prispôbiť tomuto diktátu doby a som presvedčený,

že základným stavebným kameňom našej sociálnej politiky musí byť práve starostlivosť o našich seniorov,“ povedal a dodal, že „opozícia rieši všetko možné, chcú obrátiť ekonomický život krajiny naruby cez rôzne odvodové kolieska, ale seniori, ktorých je čoraz viac, sa nachádzajú mimo jej pozornosti.“

HSP, 25. 6. 2019 (výňatok)

Čaputová začína naplňovať svoje vyhrážky

Nie je tomu tak dávno, čo sa Zuzana Čaputová ešte pred nástupom do prezidentského kresla vyhrážala Pellegrinimu, že pokiaľ bude badať odklon slovenskej zahraničnej politiky od proeurópskeho smerovania, alebo spochybňovanie „hodnôt spolupráce“, nebude váhať prevziať výkon zahraničnej politiky z kompetencie premiéra do vlastných rúk.

Paradoxne si jej vyhrážky nakoniec neodskákal premiér Pellegrini... Zlý chlapec, na ktorom sa Čaputová vyvíšila, je výlučne predseda parlamentu Andrej Danko. Čaputová ukázala Dan-

kovi, kto je tu pánom a verejne stornovala pozvanie pre bieloruského prezidenta Alexandra Lukašenka na oslavy SNP pod smiešnou zámienkou, že Danko sa s ňou vopred neporadil.

Ak hlava štátu v priamom prenose vyrobila neveriteľný diplomatický škandál a osobne urazila celé Bielorusko a jeho prezidenta Lukašenka, keď sa verejne dištancovala od pozvania pre najvyššieho predstaviteľa národa, ktorý sa významnou mierou zaslúžil o oslobodenie Slovenska z pazúrov hitlerovskej okupácie, je na pováženie, o čo tejto prezidentke ide.

HSP, 2. 7. 2019 (výňatok)

Odtajnené dokumenty o obrane Brestskej pevnosti

V predvečer 78. výročia začiatku Veľkej vlasteneckej vojny ruské ministerstvo obrany vytvorilo na svojej webovej stránke rubriku, v ktorej uverejnilo odtajnené dokumenty o obrane Brestskej pevnosti.

Sú medzi nimi doklady o vyznamenaní a reálne spomienky obrancov pevnosti napísané po vojne. Je tam aj bojové hlásenie nacistov, ktoré sa našlo v štábe 45. divízie, ktorá bola rozdrvená pod Moskvou. Vďaka týmto dokumentom sa sovietske velenie až začiatkom roku 1942 dozvedelo o hrdinstve obrancov Brestskej pevnosti.

V nemeckom dokumente sú popisované množstvo pokusov nacistov obsadiť pevnosť a hovorí sa v ňom aj o zhodení na pevnosť bomby o hmot-

nosti 1 800 kg a že „úžasná detonácia zatriasla celým mestom“.

V jednom z dokumentov sú opísané nové detaily hrdinstva jedného z hlavných organizátorov obrany majora Petra Gavrilova. Uvádza sa, že hitlerovci boli ohromení jeho udatnosťou a úctu k jeho chrbroti vyjadrili zachovaním mu života v tábore pre vojnových zajatcov. Potom nemeckí dôstojníci neraz navštevovali tento tábor, aby na vlastné oči spoznali Gavrilova.

Medzi odtajnenými dokumentmi sú aj dôkazy o úmrtí druhého organizátora obrany pevnosti plukového komisára Jefima Fomina, ktorého nacisti popravili pri stene pevnosti.

Podľa ria.ru, 22. 6. 2019

Bude Izrael zničený za polhodinu?

Izrael bude zničený do polhodiny po možnom útoku USA na Irán, vyhlásil predseda komisie pre národnú bezpečnosť a zahraničnú politiku iránskeho parlamentu Modžaba Zolnur.

„Ak nás USA napadnú, tak Izraelu zostane celkovo polhodina,“ prináša jeho slová Reuters. – r –

Naša anketa

(Dokončenie zo str. 1)

Jozef Petráš, predseda OblV SZPB, Trnava: – Myslím si, že bežní, ubiedení obyvatelia Ukrajiny sú radi, že prežívajú. Pánske huncútstva oligarchov a skorumpovaných politikov ich vôbec nezaujímajú. Lavírujú, aby prežili. Som presvedčený, že mlčiaca väčšina si uvedomuje stav, v ktorom žije, ale aby prežila, tak radšej zvesí hlavu.

Je tragédiou, že OSN i vládnucci predstavitelia EÚ nedodržia medzinárodné právo a Chartu OSN. Za judášsky groš rozoštvávajú ľudí, ktorí sú potom ľahko ovplyvniteľní. Lepšie povedané, tento stav im vyhovuje.

Peter Baroš, člen ZO SZPB, Bernolákovo: – Roky existencie nacizmu na Ukrajine, utrpenie, ktoré bolo spôsobené Poliakom a iným národom žijúcim na území Ukrajiny, hrôzy druhej svetovej vojny a ťažké roky po nej, všetko je tam dnes vnímané tak, akoby to ani nebolo.

Majdan a rozbitá politická scéna spôsobujú nenávisť, spory, čo nikoho nenasytí, ale bude sústavne rozdeľovať, štváť a v takom prostredí sa akýmkoľvek „izmom“ (nacizmu osobitne), výnimočne darí. Ukrajinci sa raz spamätajú, ale asi to bude boľieť.

Názory respondentov sa nemusia zhodovať s názorom redakcie a vydavateľa.

Slovensko formálne podalo žiadosť o vystúpenie z NATO

Vo štvrtok 27. júna sa na Námestí SNP v Bratislave konalo verejné zhromaždenie občanov proti zriadeniu amerických vojenských základní na území Slovenska.

Ján Čarnogurský prítomných informoval o tom, že vystúpiť z NATO nie je vôbec ťažké a prečítal článok 13 zmluvy o NATO, ktorý o tom hovorí: „Po dvadsiatich rokoch platnosti zmluvy môže akákoľvek zmluvná strana odstúpiť od zmluvy, rok po tom, ako predloží vláde Spojených štátov amerických oznámenie o vypovedaní zmluvy a táto podá informáciu vládam ďalších zmluvných strán o uložení každej takejto výpovede.“

Dvadsať rokov od podpisu zmluvy už uplynulo (zmluva bola podpísaná v roku 1949), takže na vypovedanie zmluvy stačí jeden list do Ameriky. Takýto list by však musela napísať vláda. Účastníci protestného zhromaždenia poslali vláde USA takýto list, aspoň symbolicky.

HSP, 30. 6. 2019 (výňatok)

Puč v Berlíne? Časti Bundeswehru a Bundespolizei prešli k AfD

Toto sa v povojnovom Nemecku ešte nestalo! Sú tí, ktorí sú v Berlíne pri moci, vôbec ešte demokrati? Ved' ak časti armády a polície prechádzajú k strane, ktorú tzv. demokrati neprávom označujú za nedemokratickú a pranierujú ju v štátnych médiách ako stranu, ktorá má blízko k neonacistom a rasistom, tak to signalizuje, že sa v štáte vytvorili diktátorské štruktúry.

Výpoveď, že časti Bundeswehru a Bundespolizei prešli k AfD, nevyslovil nikto iný ako renomovaný politik CDU a možný kandidát na Bundeskanzlera – Friedrich Merz, ktorý vyjadril vážne obavy a varovanie pred kritickou situáciou v Bundeswehri a Bundespolizei, kde už dlhší čas čoraz viac príslušníkov sympatizuje s AfD. Tento trend vraj pokračuje a CDU musí urobiť všetko pre to, aby ho zastavila.

Merz oznámil, že tieto poznatky získal v rozhovoroch s poslancami Bundestagu, ktorí patria do parlamentných výborov pre obranu a vnútro. Jeho výpovede potvrdil aj šéf nemeckých policajných odborov.

HSP, 24. 6. 2019 (výňatok)

Stránka G20 má Kurilské ostrovy označené ako japonské

Video bolo uverejnené na youtube predsedu japonskej vlády, uvádza RIA Novosti.

– r –

Na facebooku Vladimír Sklenka napísal:

Hrôzy čo urobil nacizmus, fašizmus, komunizmus a štb by malo odsúdiť každé zastupiteľstvo podobne ako mesto Banská Bystrica. Demokraciu a slobodné myslenie by sme si mali hájiť. Ako povedal pôvodný svedok udalostí pán Bučko z Kališťa – na ktorého sa všetci odvolávajú, ktorému nacisti zabili brata – ja som im to vždy hovoril ako to bolo (len to hovoril štbákom a komunistom). Naše Kalište nikdy nebolo vypálené – znásilňovanie žien a zabíjanie ľudí prebiehalo dlhé mesiace. Keď prišiel niekto neznámy do obce začali po ňom strieľať – rozostrieľali mu tvár a on kráčal ďalej ulicou až kým ho úplne nerozostrieľali a nezabili.

(Presný prepis bez jazykovej úpravy.)

Reaguje Roman Hradecký

O čo ide Vladimírovi Sklenkovi?

Dňa 26. júna 2019 zverejnil historik Vladimír Sklenka na svojom facebooku krátky status venovaný obci Kalište a jej vypáleniu 18. marca 1945. Úprimne povedané, obsah jeho vyjadrenia ma prekvapil.

Viem, že dnes je moderne spochybňovať doterajšie historické poznanie, najmä poznanie z obdobia socializmu. Všeobecné tvrdenie: demokraciu a slobodné myslenie by sme si mali obhajovať, skutočne platí. Jeho predpokladom je predovšetkým úcta k pravde. Ak sa historik Sklenka snaží obhajovať a prezentovať slobodné myslenie, tak týmto statusom prejavuje k pravde hlbokú neúctu alebo len obyčajnú (na historika nezvyčajnú) neznalosť.

Ako autor projektu obnovy Národnej kultúrnej pamiatky Kalište som spolu s kolegami uskutočnil výskum medzi ešte žijúcimi Kališťanmi, svedkami života v obci pred i počas jej vypálenia. Nešlo nám o to, aby sme heroizovali tragické udalosti, vytvárali nových hrdinov. Chceli sme spoznať Kališťanov a ukázať ich ako reálnych ľudí s ich hodnotami, zvykmi a vzťahmi. Neidealizovali sme si ich, získané informácie sme overovali v archívoch i odborných literatúre.

Rozprávali sme sa s viacerými Kališťanmi. Osobne som sa poznal a rozprával aj s Alfonzom Bučkom. Práve on dokázal vysvetliť viaceré nejasnosti a súvislosti vypálenia Kališťa, vyvrátiť tradované, ale nepravdivé legendy.

Prvou obeťou prepadu obce 18. marca 1945 bola 21-ročná Antónia Komorová – „najkrajšie dievča v dedine“. Zomrela pri dome Bučkovcov, napriek tomu, že bývala na opačnej strane dediny. Bol to práve Alfonz Bučko, ktorý vysvetlil, že v noci bola v nemocnici umiestnenej v škole asi 2 kilometre od dediny a bežala varovať dedinu pred prepadom fašistov. Žiaľ, neskoro,

ich guľka ju zastihla na okraji dediny, pri dome Bučkovcov.

Faktom je, že Alfonzov mladší brat Ivan nezomrel, ale prežil útekem do hory. To šťastie však nemal ich otec Alexander, ktorého fašisti zastrelili na svahu pri úteku na Sucharinu pri dome Jána Kaliského. Šťastie nemala ani 43-ročná mama Júlia Bučková, ktorú fašisti rozstrieľali, ako jednu z prvých, na prahu domu a zomierala v bolestiach ešte niekoľko dní. Fašisti ich dom vypálili tak, ako väčšinu domov na Kališti.

Zhorel ich domov, ktorý si vybuodovali za cenu veľkých obetí a strádania. Archívny výskum ukázal, že pomoc pri splácaní dlhov za jeho výstavbu im neposkytol ani prvý československý prezident T. G. Masaryk, na ktorého sa obrátila zúfalá Júlia Bučková krásnym, prostým, emotívnym listom so žiadosťou o pomoc. Toto všetko však Alfonz Bučko nevedel, lebo jeho fašisti odvliekli do koncentračného tábora. Keď sa po skončení vojny vrátil v auguste 1945 domov, našiel len zhorené základy domu a mladšieho brata, ktorý už žil u príbuzných mimo Kališťa. Príbeh rodiny Bučkovej je tragickým historickým faktom, príbehom „obyčajných“ ľudí, ktorých tragický osud by sme nemali spochybňovať a urážať!

Kalište bolo obyčajnou slovenskou dedinou, ktorej obyvatelia dokázali zvládnuť ťažké životné a prírodné podmienky len vďaka vzájomnej solidarite a pomoci. Samozrejme, boli to ľudia dobrí i horší, takí, ako sme my všetci.

Po potlačení povstania na Kališti žilo vyše 2000 ľudí. Sídlo tam mali dva štáby partizánskych oddielov Vpred (plk. Morskij-Osipov) a Stalin (mjr. Martynov) i časť

štábu 1. partizánskej brigády J. V. Stalina (kpt. Zajcev). Na Kališti v tom čase boli aj utečenci z celého Slovenska, ale aj desiatky maďarských vojakov, ktorí prešli na stranu partizánov. Práve ich príchod znamenal aj začiatok epidémie škvrnitého týfu. Dvadsaťpäť žien z Kališťa pomáhalo ošetrovať chorých v provizórnej partizánskej nemocnici. Nie je prekvapením, že prvou obeťou týfu bola len 12-ročná Marta Kaliská.

Fašisti sa snažili Kalište, ako centrum partizánov, zlikvidovať. Prepadli ho 14. novembra 1944, v boji padlo 9 partizánov. Opätovne 4. decembra 1944 prepadli v blízkosti Kališťa partizánov oddielu Vpred, pričom boli partizáni nútení ustúpiť hlbšie do lesov mimo dediny. 11.–12. decembra 1944 opäť fašisti obsadili Kalište, v boji padlo 12 mužov. 16. januára 1945 fašisti zavraždili 21 rasovo prenasledovaných utečencov v osade Buly, v Motyčkách spálili v maštali 11 obyvateľov a partizánov. 15. februára v boji s fašistami pri Moštenici zahynulo 18 partizánov, na druhý deň fašisti vypálili 130 domov v Priechode, kde v bojoch zahynulo 36 partizánov. 18. marca 1945 po odchode partizánov z Kališťa fašisti o 4-tej hodine ráno dedinu prepadli a vypálili 36 domov. V ten deň bolo zavraždených 46 ľudí.

Do 18. marca 1945 Kalište žilo. Ťažko, náročne, ale aj veselo a šťastne. A najmä slobodne. Kalište žilo viac ako tri storočia. 18. marca 1945 Kalište vyhorelo a život sa tam skončil. Bezodvodne, len ako prejav pomsty a zloby...

Možno by si V. Sklenka mal nájsť čas a prísť sa s Kališťanmi porozprávať na Stretnutie generácií. Tak by možno zistil a reálne spoznal, aký bol život na Kališti a akí boli Kališťania...

Roman Hradecký

Čo píšu iní

(Dokončenie zo str. 2)

Genocída Slovanov sa konala a pokračuje

O genocíde akéhokoľvek národa sa hovorí, no nie o genocíde Slovanov. Ako by ani neexistovala. Ale bola! Dopolia Slovania, vyše 350 miliónové celosvetové spoločenstvo, stovky miliónov predkov, ktorí v priebehu stáročí sa podrobili nátlaku a genocíde, nemajú svoj pamätný Deň genocídy Slovanov.

Občianske združenie Slavica a zástupcovia viacerých občianskych organizácií z európskych krajín si takmer presne pred rokom po prvý raz v histórii pripomenuli Deň genocídy Slovanov.

Prečo bol zvolený za dátum pre Deň genocídy Slovanov 22. jún s predsedom slovanskej občianskej organizácie Slavica Milošom Zveronim?

– Genocída bola v minulosti už uznaná Arménom, Židom, Kambodžanom alebo Rwandanom, no Slovanom zatiaľ priznaná nebola. Pritom len v 20. storočí boli vyvraždené desiatky miliónov Slovanov počas dvoch svetových vojen a besnenia protislovanských síl v samotných slovanských krajinách. Najviac ich bolo systematicky vyvraždených počas 2. sv. vojny, prípadne Veľkej vlasteneckej vojny pri realizácii nacistického Hlavného plánu pre Východ (Generalplan Ost). V tejto koncepcii Adolfa Hitlera a nacistického hnutia išlo o získanie životného priestoru (Lebensraum) na úkor Slovanov a naplnenie stáročného nemeckého ideologického sna Náporu na východ (Drang nach Osten). Vykonávanie tohto plánu malo za následok genocídu a etnické čistky Slovanov. Odhaduje sa, že počas uvedeného obdobia bolo vyvraždených asi 30 miliónov Slovanov a zhruba o podobný počet sa znížilo obyvateľstvo v slovanských krajinách následkom tejto strašnej vojny.

Svetová verejnosť, politici, odborníci a médiá si akosi nevšímajú a neuznávajú, že genocída Slovanov naozaj bola.

Kedy Slovania boli podrobení nátlaku a násiliu?

– Tento nápor, nátlak na Slovanov zo strany Západu prebieha nepretržite najmenej počas posledných tisíc rokov. V stredoveku sa tento nápor Západu šikovne maskoval organizovaním krížových výprav proti Slovanom Rímskou ríšou nemeckého národa. Obete už dnes ťažko niekto spočíta, ale išlo o milióny zabitých Slovanov a ich postupné vytlačanie na východ (Drang nach Osten). Podobná situácia panovala u južných Slovanov, kde bola agresorom Osmanská ríša, ktorá tiež uskutočňovala genocídnu politiku voči Slovanom. Pre úplnosť treba ešte spomenúť vojenské ťaženie 600-tisícovej európskej armády vedenej Napoleonom, ktorá v júni 1812 napadla Rusko.

Kedy sa po prvý raz začalo hovoriť o stanovení pamätného Dňa genocídy Slovanov?

– Slovanské združenie Slavica zo Slovenska počas Všeslovanskej národopisnej slávnosti – Slovanská Praha 2018, ktorá sa konala v dňoch 7. až 9. júna 2018, podalo prostredníctvom svojho predsedu návrh, aby bol 22. jún uznaný za Pamätný deň genocídy Slovanov. Ten bol jednohlasne prijatý na spoločnom plenárnom zasadnutí troch medzinárodných slovanských organizácií: Všeslovanského výboru so sídlom v Prahe, Všeslovanského zväzu so sídlom v Moskve a Medzinárodnej Slovanskej rady so sídlom v Kyjeve.

Návrh logicky nadväzoval na Uznesenie XII. Slovanskej rady O genocíde Slovanov, ktoré bolo prijaté 23. mája 2015 v Moskve. A 22. júna 2018 slovanské združenie Slavica si prvýkrát verejne pripomenulo Pamätný deň genocídy zhromaždením v Nitre (Park na Sihoti) pri pamätnom kameni Ciest víťazstva a slovanskej lipe.

Boli vytvorené aj grafické znaky, symbolizujúce genocídu Slovanov?

– Ako symbol Pamätného dňa genocídy Slovanov združenie Slavica navrhlo Hviezdu Rodu. Ide o osemcípú hviezdu, starý symbol vnútornej sily a múdrosti, ktorý poukazuje na nekonečno vesmíru a harmóniu človeka so svetom. Je aj symbolom slovanských rodov, na ktoré smerovali už spomínané genocídne ťaženia.

Na tento účel je Hviezda Rodu v červenej farbe umiestnená na bielom, šedom alebo čiernom podklade. Uvedený symbol je vhodné doplniť nápisom veľkými písmenami GENOCÍDA SLOVANOV alebo Pamätný deň GENOCÍDY SLOVANOV.

HSP 18. 6. 2019, krátené

Najväčší Slovák

Téma Milan Rastislav Štefánik – najväčší Slovák z pohľadu historika a dokumentaristu Pavla Kanisa a spisovateľa Jozefa Banáša prilákala nielen pravidelných návštevníkov Salóna S... v bratislavskom V-klube, ale hlavne tých, ktorí mali záujem dozvedieť sa podrobnosti o živote nášho veľikána, ktorého 100. výročie smrti si pripomínáme.

Úryvky z dokumentárnych filmov o krátkom, ale vysoko intenzívnom živote astronóma, fotografa, vojenského letca, brigádneho generála ozbrojených síl Francúzska, diplomata a politika M. R. Štefánika Pavol Kanis doplnil osobnými poznatkami získanými pri nakrúcaní. Vyzdvihol najmä jeho osobné priateľstvo s veliteľom francúzskej armády maršalom Ferdinandom Fochom. Ten Štefánika označil za jedného z najsilnejších vojakov, ktorých vo vojne spoznal a uviedol ho do vysokých vojenských a politických kruhov.

Jozef Banáš, nositeľ ceny Slovenského literárneho fondu za rok 2018 za knihu Prebijem sa! Štefánik muž železnej vôle (komplexný román o Štefánikovi, v ktorom sa autor pokúša odhaliť najväčšie tajomstvá s ním spojené), pútavým rozprávaním umocnil v nás presvedčenie, že M. R. Štefánik mal najväčšiu zásluhu na formovaní česko-slovenského zahraničného odboja počas 1. sv. vojny. Priblížil jeho dôležitú úlohu pri organizovaní česko-slovenských légií a sprostredkovaní kontaktov na francúzskych štátnych funkcionároch.

– vič –

Bicyklom Po stopách SNP

V sobotu 15. júna žil cyklochodník Cyklokoritničky podujatím „Bicyklom po stopách SNP“. Podujatie sa konalo pri príležitosti 75. výročia SNP. V mene SZPB nás privítali predseda Oblastného výboru SZPB Ružomberok Róbert Fajta a tajomníčka Alžbeta Špirková.

Po symbolickom výstrele členov KVH sme sa vydali po trase na prvé stanovište. Bol ním rozložený stan povstaleckej armády, kde nás okrem nákladného automobilu Praga čakala aj poľná kuchyňa M:09 používaná partizánmi a pripravená nakrmiť aj 250 účastníkov.

Deti však najviac púťali ľahké ručné zbrane, ktoré si mali možnosť aj poťažkať. Cestou na ďalšie stanovište s mínometmi a maketami vojakov sme mali možnosť stretnúť vojakov povstaleckej armády na bicykloch.

Na pláni prebiehala ukážka historických bojov, ktoré prebiehali na línii Bieleho Potoka a trvali poldruha mesiaca. Pred Liptovskou Osadou bolo posledné stanovište so zrekonštruovaným bunkrom.

Vyvrcholením podujatia bola bojová ukážka, ktorú príhovorom predstavil podpredseda ÚR SZPB a primátor Ružomberka genmjr. Igor Čombor. Potom sme videli rekonštrukciu obranných bojov 1. čs. armády na Slovensku a partizánov, ktorých súperom boli elitné jednotky SS.

Na oboch stranách bola možnosť vidieť okrem ručnej výzbroje aj kanóny a guľomety, ba aj obrnené vozidlo nacistov. Napriek úpornému odporu a niekoľkonásobnému odrazeniu ofenzívy, nepriateľ nakoniec vytlačil čs. jednotky a toto územie dobyl.

Vďaka patrí predsedovi KVH Ostrôz z Ružomberka Dušanovi Rosovi za zorganizovanie ukážky, Jaroslavovi Magazinovi z MsÚ Ružomberok za zabezpečenie priestoru a členom Oblastnému výboru SZPB, ktorí akciu nielen pripravili, ale aj zrekonštruovali jednotlivé stanovištia na úseku cyklochodníka.

Po ukážke nás R. Fajta zaviedol do Hrabovskej doliny, kde SZPB osadilo pamätnú tabuľu pripomínajúcu vypuknutie Ružomerskej vzbury zo 6. júna 1939.

Branislav Balogh

Miesto pre...

Juraja Bernára,
predsedu ObV SZPB Rožňava

Oblastná organizácia SZPB Rožňava v 18 základných organizáciách má 770 členov. Združuje zapálených odbojárov z okresov Rožňava a Revúca, sú to priami účastníci, pozostalí a sympatizanti.

Čo nastolila oblastná konferencia?

– Vyplynuli pre nás tieto úlohy:

- Navštevovať chorých a starých, bezvládných členov.

- Dôstojne pripravovať jednotlivé podujatia.
- Získavať mladú a strednú generáciu pre naše podujatia.
- Využívať regionálnu tlač.
- Efektívne hospodáriť.
- Zintenzívniť prácu v komisiách.

Čím sa zaoberáte v tomto období?

– Realizujeme jednotlivé podujatia, ktoré vychádzajú z plánu činnosti. V plnom rozsahu chceme zapracovať úlohy XVII. zjazdu SZPB do činnosti našej oblastnej organizácie.

Aký je momentálne váš najväčší úspech a čo sa vám nedarí?

– Predseda ZO SZPB a podpredseda ObV SZPB Milan Malček a Ján Kochan svojim projektom: Sloboda prišla z východu, Poznaj históriu svojho mesta, deň, na ktorý nikdy nezabudneme, získali priazeň učiteľov a žiakov našich základných škôl a súčasne aj profesionálnych vojakov posádky v Rožňave. Tiež sa im darí získavať do našej organizácie mladých členov.

Aj keď hovoríme pozitívne o našej činnosti, nájde sa aj problém. Platí, že ak máme problém, hľadáme 3 riešenia a použijeme to najsprávnejšie.

S akým poslanstvom ste sa vrátili zo XVII. zjazdu SZPB?

– Moje pocity sú pozitívne. Ako prioritu vnímam rozhodnutie o vytváraní Klubov mladých priateľov SZPB. Zaskočilo ma však, že niektorí diskutujúci mali veľmi dlhé vystúpenia, v ktorých neprinesli nové podnety, ale len rekapitulovali činnosť svojich organizácií. Našťastie návrh ojedinelého delegáta na zmenu názvu Zväzu neprešiel. Domnievam sa, že súčasný názov výstižne charakterizuje našu činnosť a poslanie.

Róberta Fajtu,
predsedu ObV SZPB Ružomberok

Oblastná organizácia SZPB Ružomberok má 330 členov v 10 základných organizáciách. Stálu pozornosť venuje žijúcim priamym účastníkom 2. sv. vojny (v súčasnosti je ich 10), objasňovaniu protifašistickej histórie a súčasného poslania SZPB žiakom základných a stredných škôl, obnove vojnových hrobov, pomníkov a pamätných tabuľ. Účinne pri tom spolupracuje so samosprávami miest a obcí na dolnom Liptove a v celej Orave.

Čo nastolila oblastná konferencia?

– Konštatovali sme, že súčasný stav vlasteneckej a brannej výchovy mládeže v živote spoločnosti je nevyhovujúci až kritický. Vzťah mladých ľudí k vlastnému národu a štátu je neujasnený a nie je zárukou ochoty a toľž nie pripravenosti obhajovať hodnoty antifašistického zápasu, ktorý zvädzali prarodičia dnešnej mladej generácie, rovnako ako v prípade nevyhnutnosti brániť vlastný štát. Tieto myšlienky boli zapracované do projektu: **Vlastenecká a branná výchova mládeže v dolnom Liptove.** Žiaľ, zatiaľ sme naň nezískali dostatočné financie.

Podali sme tiež návrh na vydanie odznaku k 75. výročiu SNP pre členov SZPB, s možnosťou jeho zakúpenia aj pre verejnosť.

Aký je momentálne váš najväčší úspech a čo sa vám nedarí?

– Uskutočnili sme akadémiu so žiakmi k ukončeniu 1. sv. vojny a vzniku ČSR, ako aj obnovenie Pamätného hája v Likavke.

Účast' v súťaži Medzníky 2. sv. vojny má stúpajúcu tendenciu. Oproti roku 2018, keď sa na nej zúčastnilo 7 škôl, tohto roku to už bolo 17 škôl. Zaujímavé sú aj ceny pre súťažiacich: polročné predplatné časopisu Bojovník pre zúčastnené školy, zájazd na pamätné miesta 2. sv. vojny a SNP...

Vydanie knihy Tí z prvej línie – príbehy z odboja na dolnom Liptove, odhalenie pamätnej tabule k 80. výročiu Ružomerskej vzbury, revitalizácia pomníka mínometu – Biely Potok, za účelom uskutočnenia projektu Bicyklom po stopách SNP – Revúckou dolinou, ukážka vojenskej techniky a priebehu bojov o Revúcku dolinu na počesť 75. výročia SNP, oprava hrobu partizánskeho veliteľa D. Gondu v Ľubochnianskej doline... Ocenenie patrí najmä HDK pod vedením Stanislava Chytku.

Nedarí sa dokončiť evidenciu a zvýšiť počet členov, obnoviť zlúčené a zaniknuté ZO SZPB, zvýšiť odber dvojtyždenníka Bojovník, získať financie cestou 2 % dane a sponzorov na naše aktivity.

S akým poslanstvom ste sa vrátili zo XVII. zjazdu SZPB?

Zjazd potvrdil dôležitosť orientácie na prácu s mládežou. Zo správy o činnosti aj z prijatých dokumentov je zjavné, že v budúcnosti musíme pre našu činnosť intenzívnejšie získavať učiteľov dejepisu, ako aj riaditeľov škôl. Ukazuje sa, že v školách, kde sa môžeme o nich oprieť, darí sa zapájať žiakov do vedomostnej súťaže Medzníky 2. sv. vojny a zúčastňujú sa aj na našich spomienkových podujatiach, na ktorých si pripomíname tých, čo zasvätili svoj život boju proti nemeckému nacizmu a fašizmu.

Žiaľ, bol som nepríjemne rozčarovaný z diskusie, pretože mnohí diskutéri skĺzli len na štatistickú prezentáciu svojej uplynulej činnosti.

Vladimír Dobrovič

Ešte raz k dekrétom prezidenta republiky

V súčasnosti sme svedkami javu, ktorý nemá vo svete obdobu. Predstavitelia súčasnej a bývalej štátnej moci, napr. poslanec pirátskej strany Lipavský, bývalá ministerka Marxová etc. etc. v súčinnosti s platenou klikou a radom oznamovacích prostriedkov útočia na vlastnú štátnosť.

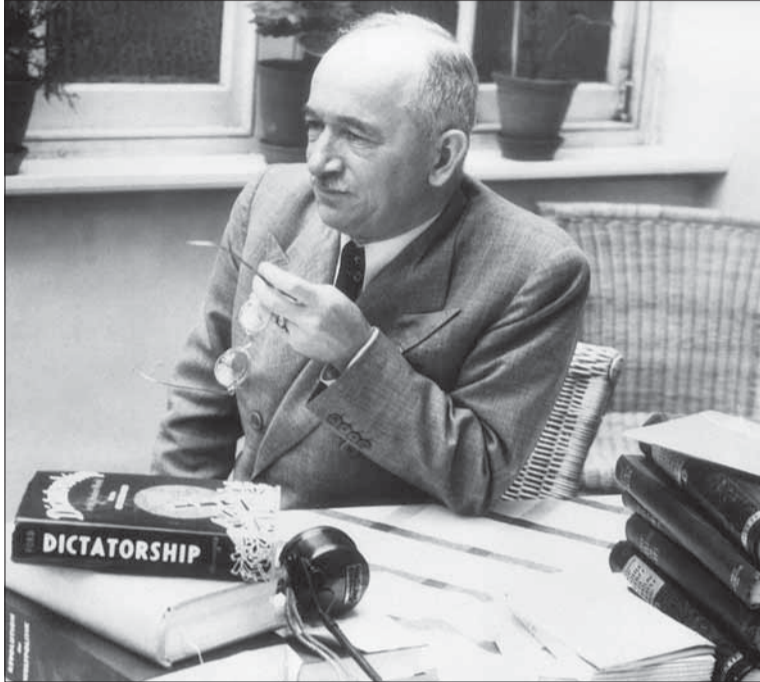
A nielen to! Veľvyslanec Českej republiky v SRN sa zúčastňuje Sudetonemeckého krajanského snemu. O tomto absolútne bezprecedentnom kroku sa nemohol rozhodnúť len z vlastnej vôle, musel mať naň prinajmenšom súhlas ministerstva zahraničných vecí. Nadviazal tak na bývalých členov vlády Hermana a Bělobrádka.

Situácia je podľa nás vážna. Vyhlásenie k nej vydal VV ÚV KSČM, ktoré je však podľa nás príliš zmierlivé a navyše nie celkom presné.

Začnime s tzv. prezident-skými alebo tiež Benešovými dekrétmi. Ide o právne normy, ktoré spolu s prezidentom Benešom kontratisignovali predseda (exilovej) vlády a predseda Štátnej rady (exilového) parlamentu. **Čo je však najpodstatnejšie!** Tieto právne normy boli schválené parlamentom Československej republiky a stali sa neoddeliteľnou súčasťou nášho právneho poriadku! **Takže nejde o žiadne „Benešove dekréty“, ale o zákony, ako každé iné.**

Ďalej je nutné neustále opakovať, že rozhodnutie o premiestnení nemeckého obyvateľstva z prihraničných oblastí Československa prijali veľmoci a ČSR toto rozhodnutie len realizovala, nebola však jediná.

K tomu je treba poznamenať, že v anglickej redakcii všetkých medzinárodných dokumentov, predovšetkým v Postupimskej dohode, prijatej USA, V. Britániou a ZSSR, sa dôsledne používa celkom neutrálne anglické slovo románskeho pôvodu „transfer“, ktorý v angličtine znamená „prenášať, prevádzať, prekladať, premiestňovať“. Toto slovo má svoj pôvod v latinčine a svoj pôvod v slove „transfere“, čo znamenalo „prenášať, presúvať“. Nikde sa neobjavuje slo-

vo „expulsion“, po česky vyhnanie, ale ani „resettlement“, po česky vysídlenie. Anglická redakcia Postupimskej dohody je (jediná) autentická.

Na druhej strane sa anglický text vyhýba používaniu slov nemeckého pôvodu ako napr. Drive out = vyhnúť a pod. Do češtiny sa potom slovo „transfer“ prekladá, pokiaľ je ním mienené podstatné meno, ako „odsun“, ibaže v tomto prípade by sa vôbec nemalo prekladať.

K čomu však dnes dochádza? Transferovaní Nemci a ich potomkovia úplne zmenili taktiku. V podstate nepredkladajú žiadne hmotné požiadavky. Vychádzajú z toho, že my sami im v rámci tzv. „zmierenia“ ponúkame to, čo v minulosti požadovali.

Ešte jedna drobná poznámka. **Aj samotný pojem Sudety je nepresný.** Veď aj samotní nemeckí obyvatelia pohraničia po prvej svetovej vojne, keď sa odmietali stať súčasťou ČSR, použili slovo sudetský len v prípade vyššieho územného celku. To až Hitlerov národnosocialistický režim začal toto slovo používať plošne.

Máme za to, že sa česká štát-

nosť nachádza v skutočnom ohrození. Preto sa obraciame na organizácie, ktorých sme členovia, s podnetom organizovať „gulatý stôl“ všetkých vlasteneckých síl a prijať potrebné opatrenia, kým nebude neskoro.

Veď Sokoli pestovali národnú identitu už od predminulého storočia a navyše boli „sol’ou v očiach“ všetkých demokratických režimov!

Legionári rozhodujúcim spôsobom prispeli k vytvoreniu modernej československej štátnosti!

A odbojáři mali nie zanedbateľný podiel na jej obnove počas 2. sv. vojny a po nej. Toto všetko má byť zabudnuté?

Na záver pripomínáme, že ak sami nebudeme obhajovať svoje záujmy, potom nemôžeme rátať ani s podporou spojencov. Tí to celkom jednoznačne vyjadrili pri rokovaniach 4+2 pri zjednocovaní Nemecka. Lenže o tom sa už nepíše.

S pozdravom „Historia magistra vitae“ Karel Přenosil, člen ČSOL a ČSBS; Libor Pírko, člen ČSBS; JUDr. Petr Šáda, člen ČOS, ČSOL a ČSBS a Miroslav Verner, člen ČSOL a ČSBS.

— r —, ilustrácia Internet

Viete, že...?

...cez 2. svetovú vojnu mali veľký význam aj symboly?

O symbolike 62. a 64. armády, ktoré ubránili Stalingrad, sme už písali. Zo 62. armády sa postupne stala 8. gardová, ktorá dobyla Berlín a prijímala od nemeckých nacistov bezpodmienečnú kapituláciu. Zo 64. armády sa zase stala 7. gardová, ktorej za oslobodenie vďačí nielen naše hlavné mesto, ale aj hlavné mesto Hitlerovej pôvodnej vlasti (Rakúska) Viedeň.

Tretí symbol, ktorý dnes spomenieme, sa viaže na naše bývalé hlavné mesto – Prahu. Keď sa po prvýkrát postavil do boja proti nemeckým okupantom 1. čs. samostatný poľný prápor pri Sokolove, stal sa súčasťou 3. tankovej armády genpor. P. Rybalka. No a práve jeho armáda prišla v máji 1945 na pomoc Prahe.

...čs. vojaci sa pri Sokolove rozhodli bojovať „po široninovsky“?

Príkladom im bola čata nadporučika Pjotra Šironina, ktorá bránila železničný prejazd pri Bezpálovke, kadiaľ sa Nemci chceli prebiť na Taranovku.

Nerovný boj hŕstky odvážnych sovietskych vojakov trval (podľa knihy Františka Noveka: Víťazné salvy) niekoľko dní. „Prvý nemecký tank zasiahol starší seržant Vernihorenko, druhý Ivan Bukajev a Alexander Tiurin z protitankového kanóna. Tretí – stále ešte ide. Vtedy sa komunista seržant Grudinin so zväzkom granátov hodil pod tank... Hitlerovské útoky však pokračovali. V nerovnom boji zničilo dvadsaťpäť široninovcov 15 tankov, 4 samohybné delá, 9 obrnených transportérov a 600 nepriateľských vojakov,“ napísal F. Novek.

Sovietska vláda všetkých 25 vyznamenala titulom Hrdina ZSSR, žiaľ, dvadsať v tomto boji padli. Ale nepriateľ cez nich neprešiel!

„Boj široninovcov o Taranovku mal priamu súvislosť so sokolovským bojom. Vojaci 1. československého práporu videli v sovietskych hrdinoch svoj vzor. Vraveli: „Budeme bojovať po široninovsky,“ prečítame si v knihe Víťazné salvy.

A aj bojovali. Všetci sa len začítajme do knihy o ich hrdinstvách. „Boj o Sokolovo trval do neskorých večerných hodín. Príslušníci roty npor. Jaroša bránili každý dom. Gul’ometníci nadporučika Loma zneškodnili mnoho nepriateľských vojakov. Lom sám zničil dva nemecké tanky a pod tretím zahynul hrdinskou smrťou. Bývalý španielsky interbrigadista, komunista Ignác Spiegel, vojaci Peter Goro a Hermann Schwarz celé tri hodiny ničili pechotu z veže sokolovského kostolíka – kým nezahynuli v ohni nemeckých plameňometov. Do posledného náboja bojovali aj príslušníci protitankovej čaty komunistu podporučika Jiřího Franka. Frank osobne zničil štyri tanky; zahynul pod pásmi jedného z nich. Vojak Kořínek zničil dva nemecké tanky. Vojak Josef Černý zničil tank a obrnený transportér s dvadsiatimi siedmimi hitlerovcami...“

...fašistická okupácia Kyjeva trvala 778 dní do 6. 11. 1943?

Toľko trvalo hrozné obdobie popráv, mučiarní, koncentračných táborov, rumovísk, drancovania a ničenia kultúrnych pamiatok. Nemecký veliteľ mesta, generál Eberhardt, nezastavil ani na jeden deň masové popravy nevinných obetí.

Dobre je známy prípad zastrelenia matky a jej jedenásťročného syna na Melnikovej ulici (vo dvore č. 48). Keď sa už matka pred popravou vyzliekla, chlapec zvolal: „Mama, počkaj na mňa! Zomrieme spolu!“ Matka a syn sa objali a hitlerovci ich zastrelili.

Počas okupácie tu fašisti zavraždili vyše 195 tisíc sovietskych občanov. Ďalších 100 tisíc vyviezli na nútené práce do ríše. V meste zničili 800 závodov, 140 škôl, všetky mosty, najkrajšie ulice, mestskú dopravu, 940 štátnych a spoločenských organizácií a vyše 6 000 obytných domov.

Nacisti v bojoch o Kyjev stratili 41 tisíc vojakov a dôstojníkov, 1 200 diel a mínometov, 600 tankov, 1 900 automobilov i mnoho inej bojovej techniky.

...jedinou ženou – pilotkou, ktorá uskutočnila vo vojne letecký taran proti Messerschmittovi Me-109, bola Jekaterina I. Zelenkovová (14. 9. 1916–12. 9. 1941), ktorá lietala na ľahkom bombardéri Suchoj Su-2.

Stala sa vojenským esom napriek tomu, že dosiahla len dve vzdušné víťazstvá. In memoriam sa 5. 5. 1990 stala Hrdinom Ruska.

Su-2 bolo stiahnuté z používania v roku 1942 a nahradili ho Il’jušinom Il-2, Petljakovom Pe-2 a Tupolevom Tu-2.

A. Mikundová a – r –

Na konci vojny znásilňovali nemecké ženy...

...vojaci všetkých armád, píše v The Guardian Mick Hall.

Azda aj to je jedna z príčin prečo sa Rusi cítia urazení keď historici typu Antonyho Beevora popisujú trestné činy páchané nad nemeckými ženami na konci 2. sv. vojny len vojakmi Červenej armády. Písať, že to isté páchali aj okupačné sily V. Británie, USA a Francúzska už západní historici nemajú odvahu.

Nemecká historička Miriam Gebhardtová vo svojom diele „Keď prišli vojaci“ (voľný preklad) pozorne rozoberá prípady znásilňovania Nemiek vojakmi všetkých štyroch víťazných

spojencov. Tvrdí, že len samotní americkí vojaci znásilnili do získania Nemeckom suverenity v roku 1955 najmenej 190 tisíc Nemiek. Väčšina sa udiala počas prvých pár mesiacov ako Nemci vyhlásili kapituláciu.

M. Gebhardtová porovnala prípady znásilnenia, spáchané vojakmi US Army a Červenej armády a myslí si, že jedni i druhí boli na to rovnako motivovaní. Vojaci boli otrasení zločinmi nacistov a nedokázali vidieť rozdiel medzi zločinmi nacistov a obyčajnými občanmi Nemecka.

Podľa The Guardian

• **Banská Bystrica „B“:** Mgr. Zuzana Rošková 40 rokov.
 • **Banská Bystrica – Radvaň:** Ing. Peter Synovec 94 a Oľga Halgašová 83 rokov.
 • **Banská Bystrica – Rudlová:** Ladislav Lietava 85 rokov.
 • **Bardejov 1:** Ľubica Steranková 65 a Ing. Andrej Holovač 70 rokov.
 • **Bardejov 2:** Peter Jurč 81 a Edita Lakatová 65 rokov.
 • **Bardejov 3:** Ing. Klára Pichaničová 82 a Kvetoslava Philippi 65 rokov.
 • **Bardejov 4:** Margita Adamuščinová 83 a Mária Bučková 80 rokov.
 • **Bernolákovo:** Magda Nagyová 81 rokov.
 • **Bracovce:** Mikuláš Pivarník – Paľo 85 rokov.
 • **Bratislava 3:** Jakub Daniš 97 rokov.
 • **Bratislava 7:** Zuzana Herzková 92 a Zuzana Kaliská 92 rokov.
 • **Bratislava 12:** Dominik Beseď 70 rokov.
 • **Bzince pod Javorinou – Cetuňa:** Anna Hargašová 93 rokov.
 • **Čierny Potok:** Juraj Kapec 60 rokov.
 • **Detva:** Emília Schivetzová 87, Mikuláš Ďuriš 85, Amália Lalíková 83, Emília Bohušová 82, Paulína Ďurišová 75, Jozef Ponec, Stanislav Svintek, Štefan Kóna, Mária Samašová a Zuzana Kružliaková 70, Oľga Ďurišová, Ján Šichta, Božena Svinteková, Juraj Provodovský a Juraj Matrtaj 65, Elena Komendová 55 a Marcela Kružliaková 45 rokov.
 • **Dolná Krupá:** Hedviga Skýpalová 75 rokov.
 • **Galanta:** Božena Kurucová 65 rokov.
 • **Harmanec:** Zdenka Roštárová 81 a Ľudovít Berky 75 rokov.
 • **Hažlín:** Anna Jazudeková 95 rokov.
 • **Hniezdne:** Anna Abrahamovská 90 a Gabriela Rurová 50 rokov.
 • **Humenné 1:** Aljoša Olejár 65 rokov.
 • **Choňkovce:** Mária Varoščáková 85 rokov.
 • **Jakubany:** Eva Faberová 50 rokov.
 • **Jasenie:** Emília Havranová 92 rokov.
 • **Kokava nad Rimavicou:** Anna Baníková 83 rokov.
 • **Kremnica:** Anna Vrábová 70 rokov.

• **Krupina:** Anna Novotná 80 a Gabriela Vicianová 70 rokov.
 • **Kurov:** Ján Host 82 a Peter Špirko 82 rokov.
 • **Lastomír:** Vladimír Kačmár 65 rokov.
 • **Lučenec I.:** Milan Richtárik 60 rokov.
 • **Lučenec II.:** Božena Balašková 80, Emília Vojteková 75 a Miroslav Malatinec 45 rokov.
 • **Ľubietová:** Boris Mandyčevský 60 rokov.
 • **Marhaň:** Anna Patrilová 88 rokov.
 • **Málinec:** Marian Detvan 50 rokov.
 • **Martin – Stred:** Emília Hogová 75 a Margita Betinská 70 rokov.
 • **Martin – Východ:** Ida Rakytová a Želmíra Mišútová 85, Mgr. Jaroslav Šidlo 70, Anna Burgiová a Anna Kozáková 75 a Vladimír Bek 70 rokov.
 • **Medzilaborce:** Jaroslav Rakvič 70 rokov.
 • **Melčice – Lieskové:** Jaroslav Štrba 70 rokov.
 • **Michalovce:** Magdaléna Semanová 84, Margaréta Traškyová a Jaroslav Krátky 70 a Viliam Záhorčák 60 rokov.
 • **Miezgovce:** Viera Mišíková 70 rokov.
 • **Myjava:** Oľga Košťalová 80 rokov.
 • **Nacina Ves:** Emília Šenkeriková 86 rokov.
 • **Nitra – Horné mesto:** Antónia Sovišová 84 a Jozef Folajtár 30 rokov.
 • **Partizánske:** Jozef Kollár 90, Anton Hudok a Irena Medová 80, Jozef Šiarik 60, Ernestína Podoláková a Ing. Michal Cimerman 70 rokov.
 • **Pezinok:** Margaréta Laláková 97 a Ondrej Štrigner 94 rokov.
 • **Prešov, pri ZV SR:** JUDr. Ján Marcinko 75 rokov.
 • **Rakovec nad Ondavou:** Václav Lecák 70 rokov.
 • **Rimavská Sobota, Júliusa Bolfíka:** Darina Dorčíková 85 rokov.
 • **Revúca, gen. Viesta:** MUDr. Viliam Suchý 84, Mária Damréliová 75, Ing. Viera Hanesovská a Ľubica Kochanová 65 a Michaela Kalinová 45 rokov.
 • **Skalité:** Michal Jargaš 75 rokov.
 • **Spišská Nová Ves:** Anna Pokrevková 82 a Danica Sovelová 75 rokov.

• **Stará Turá:** Mgr. Branislav Kovár 65 rokov.
 • **Staré Hory:** Jozef Donoval 65 a Ivana Andrášová 45 rokov.
 • **Svit:** Emília Nedzelová 81 a Peter Obrcian 81 rokov.
 • **Sučany:** Margita Petrášová 93, Jarmila Očková a Anna Brveníková 65 rokov.
 • **Šambron:** Andrej Koršňák 65 rokov.
 • **Šarišské Čierne:** Ing. Ján Bača 60 rokov.
 • **Tlmače:** Pavol Veselý 75 rokov.
 • **Trenčín 1:** Ing. Štefan Koňušík 87, Eva Majtášová 86, Anna Milánová 85, Svetozár Naďovič

80 a Ing. Emil Polakovič 75 rokov.
 • **Trhovište:** Alžbeta Lešňanská 91 rokov.
 • **Uderiná:** PaedDr. Dana Mániková 60 a Ing. Stanislav Fančí 50 rokov.
 • **Veľké Teriakovce:** Pavel Zibrin 95 rokov.
 • **Veľký Lipník:** Štefan Hrebík 75 rokov.
 • **Vinné:** Mária Smoľáková 92 rokov.
 • **Závadka nad Hronom:** Marta Vargová 65 rokov.
 • **Zbudza:** Sabina Dzurjovčinová 92 rokov.

• **Zlatá Baňa – Sekčov:** Helena Krušková 80 rokov.
 • **Zvolen – Zlatý Potok:** Ladislav Ides 93, Anna Gondová 82 a Viera Virgulová 70 rokov.
 • **Zvolenská Slatina:** Zuzana Paylíková 70 rokov.
 • **Želiezovce:** Mária Sutoová 60, Mária Rybovičová 75 a Eva Galatová 60 rokov.
 • **Žilina 1:** Ing. Martin Kollárik, vojnový veterán, 96 a Július Majer, vojnový veterán, 95 rokov.
 • **Žilina 2:** Klotilda Melišíková 93 rokov.

Jubilantom srdečne blahoželáme.

Blahoželanie ku krásnemu jubileu

19. júna 2019 sa dožil krásneho veku – 95 rokov – dlhoročný člen ZO SZPB Košice-Juh Ing. Ján Kaňuk. Svoju jeseň života prežíva v Stredisku sociálnej pomoci na Garbiarskej ulici v Košiciach, kde ho v deň jeho narodenín navštívili predseda ZO SZPB Košice-Juh Dušan Rybanský a členka výboru Mária Tomášová.

Jubilantovi v mene celej základnej organizácie zblahoželali k pozhnanému veku a zaželeli čo najlepšie zdravie do ďalších rokov života.

Jána Kaňuka veľmi potešila naša návšteva a neskrýval prekvapenie, že sme si na

neho spomenuli a prišli mu blahoželať. Pri malom občerstvení, ktoré so sebou priniesli gratulanti, sme si posedeli, zaspomínali a vyjadrili presvedčenie, že takto príjemne si spolu zaspomíname aj pri jeho stovke.

– DR –

Za statočnú prácu v SZPB ti ďakujeme

Vo veku 70 rokov nás 28. júna navždy opustil člen Predsedníctva ObľV SZPB Michalovce a podpredseda ZO SZPB Sobrance Dušan Bobanec.

Náš dlhoročný člen sa zaslúžil o znovuoživenie činnosti ZO SZPB v meste Sobrance. Celý svoj plodný život ve-

noval práci vo Zväze. Hlavne v období po XVI. zjazde SZPB svoju pozornosť sústredil na prácu s mládežou. Zúčastňoval sa všetkých spomienkových podujatiach k Výročiu SNP a KDO, ako aj na oslavách oslobodenia miest a obcí v okresoch Michalovce a Sobrance. Výročia si pripomínal aj spoločnými akciami s mládežou a to futbalom, ktorý bol jeho koníčkcom. Spoločne s mladými sa však zúčastňoval aj návštev pamätných miest bojov v 2. sv. vojne.

Dotýklo jeho srdce, ale odkaz, aby sme v začatej práci s mládežou pokračovali, ostal s nami. Počas svojho pôsobenia bol vyznamenaný medailami SZPB, MO SR, ale aj medailami a oceneniami ukrajinskej MUSUV a českej ČSBS – družobnej organizácie. K životnému jubileu 70 rokov mu bola udelená medaila ÚR SZPB „Za vernosť“.

Dušan ďakujeme ti za statočnú prácu v SZPB, budeš nám chýbať, my na teba nezapudneme.

Odpočívaj v pokoji a našu prácu tam zhora stráž.

Predsedníctvo ObľV SZPB a členovia oblastnej organizácie Michalovce

Spomienka na bojovníka s banderovcami

Dňa 27. 6. 2019 sa na cintoríne v Tulčíku v okrese Prešov konalo pietne zhromaždenie pri príležitosti 72. výročia úmrtia príslušníka vojenského útvaru Rys 2 podporučíka Andreja Slivku, ktorý bol 16. 7. 1947 pri Nižnom Medzeve v okrese Rožňava zákerne zastrelený príslušníkmi banderovských jednotiek. Tých, ktorých dnes na Ukrajine vyhlasujú za národných hrdinov.

Naozaj úprimná vďaka patrí organizátorom spomienkovej akcie: tajomníkovi obce Jozefovi Frimerovi, starostke Danke Dobranskej a miestnej obyvateľke Sabine

Olejárovej. Účasť prijali aj predseda Oblastného výboru SZPB z Prešova Jozef Čorba a niekoľko členov 5. ZO SZPB Sekčov – Zlatá Baňa. So žiakmi ZŠ v Tulčíku tu bola aj ich riaditeľka a učiteľky. Spomienka bola zorganizovaná v rámci vyučovacej hodiny dejepisu.

Meno Andreja Slivku zostáva večným varovaním pred zločinnými nacistickými banderovcami, ako aj mentom, že za svoju slobodu a slobodu svojho národa je občas nevyhnutné položiť aj vlastný život. Kto nebojuje, zostane otrokom mocných!

Vlastimil Matouš, člen 5. ZO SZPB Sekčov – Zlatá Baňa a KČP Prešov – Východné Slovensko

Navždy sme sa rozlúčili

■ **Bojnice:** s 98-ročnou MUDr. Jozefínou Darmovou.
 ■ **Detva:** s 86-ročnou Máriou Ďuricovou.
 ■ **Rimavská Sobota, Júliusa Bolfíka:** s 98-ročnou Máriou Bublíniovou a so 73-ročným MUDr. Dušanom Rybárom.
 ■ **Stará Turá:** s 86-ročnou Annou Klimáčkovou.

■ **Slovenské Nové Mesto:** s 54-ročným Bartolomejom Elekom.
 ■ **Sobrance:** so 70-ročným Dušanom Bobancom.
 ■ **Dlhoročným dopisovateľom Bojovníka:** 98-ročným Ing. Emilom Flaškom.

Čeť ich nehynúcej pamiatke!

Pozvánka na regionálne oslavy 75. výročia SNP v Turci

V regióne Turca je vyhlásenie SNP významnou udalosťou, pretože na ozbrojený odpor proti vstupu nemeckej armády na naše územie sa postavila aj veľká časť civilného obyvateľstva, inteligencie, duchovenstva, vrátane mládeže.

Preto sme sa v Sklabini, aj na podnet Oblastného výboru SZPB v Martine a vedenia Združenia miest a obcí Turca, rozhodli dôstojne pripomenúť udalosti z roku 1944 širokej verejnosti, najmä mládeži, organizovaním týchto jubilejných regionálnych osláv práve v našej obci Sklabiňa, ktorá sa v tom historickom období stala centrom odboja nielen v Turci, ale aj v širšom regióne uprostred Slovenska.

Organizátori rozhodli, že **oslavy sa budú konať v dňoch 17. a 18. augusta 2019**. V sobotu sa budú konať v Sklabini a budú otvorené zoskokom parašutistov, ktorí by mali symbolizovať a pripomínať výsadok partizánskej skupiny Janka Ušiaka. Pokračovať budú symbolickým vyvesením zástavy na dome Samčíkovcov a zapálením partizánskej vatry v Sklabinskej doline.

Okrem tradičného kladenia vencov a oficiálnych prejavov na pietnych miestach budú historickými vojenskými skupinami predvedené ukážky bojového nasadenia vtedajších vojakov a partizánov. Doplňia ich ukážky historickej bojovej techniky a modelov historických zbraní z obdobia SNP.

V nedeľu 18. augusta sa uskutoční 1. ročník hviezdového pochodu turistov a občanov zo Sklabinského Podzámku k pamätníku SNP na Kantorskej lúke. Pripomínam, že nultý ročník sa konal vlani a zúčastnilo sa ho vyše 300 ľudí z celého Slovenska, keď medzi nimi bolo aj veľa mládeže.

Na záver oboch dní, v sobotu v Sklabini a v nedeľu v Sklabinskom Podzámku, sa vo večerných hodinách budú konať ľudové veselice.

Týmto dvojdným podujatím ideme upriamiť pozornosť verejnosti a mládeže na hrdinstvo a odvahu bojovníkov v SNP. Na toto naše povstalecké jubileum pozývame vrcholných predstaviteľov našej krajiny, zahraničných hostí, zástupcov ambasad Ruska, Francúzska a ČR, ako aj občanov a mládež z celého Slovenska.

Igor Kovačka, predseda ZO SZPB v Sklabini

Pozvánka na Slovenskú kvapku krvi SNP

Klub darcov krvi v Čiernom Potoku, obecné zastupiteľstvo a ZO SZPB armádneho generála Ludvíka Svobodu v spolupráci s Národnou transfúznou službou SR, pracovisko Banská Bystrica, vás pozývajú na bezplatný odber krvi, ktorý sa uskutoční v KD v Čiernom Potoku, okr. Rimavská Sobota v piatok 2. augusta 2019 v čase 8.00–10.30 hod.

Darovať krv môže každý, kto: – dovŕšil 18 rokov a neprekročil vek 60 rokov (staršie osoby do 65 rokov môžu darovať krv po súhlase privátneho lekára). Každý darca krvi pri registrácii predloží občiansky preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne a preukaz darcu krvi (okrem prvodarcov).

Vítaní sú prvodarc!

Súčasne sa v tento deň uskutoční športový deň, **V. ročník Memoriálu brigádneho generála Imricha Gibalu**.

Súťažiť sa bude v strelbe zo vzduchovky, v hode granátom na cieľ, do diaľky... **Po odbere krvi sa uskutoční kladenie vencov k pamätníku obetí fašizmu a slávnostné zhromaždenie obyvateľov k 75. výročiu SNP.**

Bližšie informácie na tel. číslo: 0915 646 828, 047 – 568 3253

Za organizátorov Jozef Púpala

Maršali víťazstva

Ministerstvo obrany Ruska uverejnilo doposiaľ nepublikované fotografie sovietskych vojvodcov z čias Veľkej vlasteneckej vojny, ktoré boli nafotené počas vojenských prehliadok.

Ide o Georgia Žukova, Rodiona Malinovského, Alexandra Vasilievského, Ivana Koneva, Kirilla Mereckova, Dmitrija Ustinova a ďalších.

Snímky sú doplnené o životopisné údaje, o spomienky vojvodcov, o vysvetlenia a komentáre príbuzných, aj o výňatky z historických výskumov.

Podľa vz.ru, 30. 4. 2019

Slovenský strelecký zväz, SZPB, Matica slovenská, MSM Group, ZVS Impex, ZO SZPB Martin-Stred a sponzori

Vás pozývajú na Majstrovstvá Slovenska 2019

„STRIEĽA CELÁ RODINA“

XVI. ročník verejnej súťaže jednotlivcov, dvojčlenných a trojčlenných, aj rodinných družstiev v športovej strelbe zo vzduchovej pušky „Slávia“, ktorá je zároveň XX. ročníkom

„ROZDÁVANIA ZBRANÍ – ÁNO ŠPORTU – NIE VOJNE“

v rámci 74. výročia prvých osláv SNP v Martine a 75. výročia SNP.

Miesto: na súkromnom pozemku pri Matičnom námestí v Martine

Dátum: 24. (25.) augusta 2019 od 10.00 hod. do 16.00 hod. – sobota (nedeľa)

Účast: každý záujemca po zaplatení štartovného

Viac na www.shooting.sk, www.szpb.sk, www.matica.sk, www.msm.sk, www.zvsguns.sk

Kanadské War Museum má... ...2. sv. vojnu bez ZSSR

Podľa tohto múzea boli účastníkmi druhej svetovej vojny len Európa, USA a Kanada. O tom, že v nej bojoval aj Sovietsky zväz, o tom nie je v kanadskom múzeu ani zmienka.

Tento fakt si všimli arménski turisti. „Nacistické Nemecko je tu predstavené všemožne, ako sa len dá, počnúc Hitlerovým autom a končiac historickými dokumentmi. Ohľadne Sovietskeho zväzu tu však nie je ani slovo, či písmeno. Slovo „ruský“ tu nenájdete nikde. A ani ťuk narážky, že táto voj-

na bola so Sovietskym zväzom. Podľa kanadského múzea v nej bojovali len Európa, USA a Kanada.

Boli sme z toho šokovaní. Ukazuje sa, že dejiny korigujú, preformátujú dokonca aj múzeá. Osobitne vo veľkých štátoch. Je v tom niečo beztvárne, veľmi neľudské,“ napísala turistka z Arménska na facebook.

Podľa regnum.ru, 9. 5. 2019

Kto v Rakúsku reparuje snímky obetí holokaustu?

Kresťanská a moslimská mládež začala reparovať portréty obetí holokaustu rozvešané na uliciach v centre Viedne, ktoré poškodili neznámi vandali. Uviedla to agentúra DPA s odvolaním sa na katolícku charitatívnu organizáciu Caritas.

Z približne 80 portrétov v nadživotnej veľkosti boli vyrezané tváre. Na ostatné snímky načmárali páchatelia hákovej kríže alebo ich rozrezali nožmi.

Členovia organizácie Moslimská mládež Rakúsko ponúkli pomoc pri reparovaní portrétov

a takisto oznámili, že sa zapoja do nočných hliadok strážiacej výstavu talianskeho-nemeckého fotografa Luigiho Toscana. K iniciatíve sa pridala aj katolícko-mládežnícka organizácia Caritas.

„Som jednoducho šokovaný,“ Toscano povedal pre rakúsku televíziu ORF a poďakoval sa za verejnú podporu. K hliadkam sa v jeden deň pripojil aj primátor Viedne Michael Ludwig. „Toto bol zbabelý, zlý a agresívny čin, ktorý si vybral za cieľ nielen Židov, ale aj základné hodnoty našej spoločnosti,“ vyhlásil Ludwig.

Podľa HSP z 28. 5. 2019

Filmový festival: „Zvíťazili spolu“

12. mája 2019 sa v Sevastopole začal 15. medzinárodný festival dokumentárnych filmov a televíznych relácií „Zvíťazili spolu“.

Organizuje sa na pamiatku o spoločnom hrdinstve štátov účastníkov druhej svetovej vojny. Do konkurzu na účasť vo festivale boli prihlásené práce filmárov a televíznych pracovníkov

z 23 štátov: z Talianska, Francúzska, USA, Fínska, Švédska, Chorvátska, Izraela, Rumunska, Číny, Poľska, Slovenska a ďalších.

V tomto roku sa festival začal naraz na dvoch miestach – v Sevastopole a na Poklonnoj hore v Moskve. Vzájomne boli prepojené telemostom.

S využitím ruskej tlačie

Keď vojačik narukoval

Ak nerátame niekdajší Vojenský folklórny súbor Jánošík alebo prešovskú folklórnu skupinu Suche Karky, ktorá je zložená z bývalých vojakov, ťažko nájsť interpreta, ktorý by v posledných dvoch desaťročiach vydal CD s čisto vojenskými piesňami.

Je tu však siedmy album Zuzany Homolovej, ktorý monotematicky venovala práve vojenským ľudovým piesňam. Ťažko

by ste však na ňom hľadali všeobecne známe verbunky, čardáše alebo pochody.

V sprievode Miloša Železná-

ka a Sama Smetanu prezentuje to, čo je jej najbližšie – a to sú predovšetkým baladické piesne. Je v nich plno smútku, túžby, beznádeje a nádeje – a to často z pohľadu žien. Zaujímavé je, že súčasťou albumu je zošitok s textami všetkých 15 piesní, ktoré sú preložené aj do angličtiny a francúzštiny.

OBRANA, 4/2019

Slovenský strelecký zväz, SZPB, MATICA SLOVENSKÁ, ZO SZPB Martin-Stred a sponzori

Vás pozývajú v rámci akcie Majstrovstvá Slovenska 2019

„STRIEĽA CELÁ RODINA“

XVI. ročníka verejnej súťaže jednotlivcov, dvojčlenných a trojčlenných, aj rodinných družstiev v športovej strelbe zo vzduchovej pušky „Slávia“, aj na:

EXTRA SÚŤAŽ LEN PRE DOBRÝCH STRELCOV v športovej strelbe zo vzduchovej pušky „Slávia“

Miesto: na súkromnom pozemku pri Matičnom námestí v Martine

Dátum: 24. (25.) augusta 2019 od 10.00 hod. do 16.00 hod. – sobota (nedeľa)

Účast: každý záujemca po zaplatení štartovného

Viac na www.shooting.sk, www.szpb.sk, www.matica.sk, www.msm.sk, www.infoturiec.sk

Aký má chôdza vplyv na naše zdravie?

Amerikí vedci zistili, koľko krokov denne je prospešných pre naše zdravie. Ukázalo sa, že každý deň by sme mali prejsť peši okolo troch kilometrov.

Do štvorročného výskumu bolo zapojených okolo 16 tisíc žien vo veku 62 až 101 rokov, pričom každej bola chôdza zaznamenávaná krokomerom.

Počas experimentu zomrelo 504 žien. Údaje o tom, koľko

krokov denne urobili, umožnili vedcom rozdeliť skúmaný celok do troch skupín. Najvyšší ukazovateľ úmrtnosti bol v skupine, kde ženy kráčali málo – menej ako 2 200 krokov za deň. V druhej skupine, kde ženy robili okolo 4,4 tisíce krokov boli výsledné ukazovatele priemerné. Najlepšie výsledky dosiahli najviac chodiace ženy (cca 7 500 a viac krokov denne), pretože úmrtnosť tu bola minimálna.

HISTORICKÝ KALENDÁR

- 10. júl 1940 – Za účasti čs. letcov začala sa bitka o Britániu.
 - 11. júl 1942 – Medzi vládou USA a ČSR je podpísaná dohoda o pomoci na základe zákona o pôžičke a prenájmu (Lend-Lease).
 - 12. júl 1940 – V Duxforde vznikla 310. stíhacia peruť RAF. V priebehu pár mesiacov vznikli tri ďalšie perute. V bojoch s nepriateľmi padlo 511 československých letcov.
 - 13. júl 1942 – V Buzuluku je dokončená organizácia 1. čs. samostatného poľneho práporu v ZSSR.
 - 14. júl 1944 – Náčelník čs. vojenskej misie v Moskve Heliodor Pika informoval sovietske velenie o pláne na protinemecké vystúpenie dvoch východoslovenských divízií.
 - 14. júl 1995 – Francúzsko vyznamenalo 83 slovenských vojnových veteránov, spolubojovníkov.
 - 18. júl 1941 – ZSSR (veľvyslanec Ivan Majskij) a ČSR (minister Jan Masaryk) podpísali v Londýne zmluvu, ktorá stanovila výmenu vyslancov, vzájomnú podporu vo vojne proti nacistickému Nemecku i súhlas s budovaním čs. vojenských jednotiek na území ZSSR. **Bola to prvá medzinárodná dohoda, ktorá uznala ČSR ako štát v predmnichovských hraniciach**, zároveň ČSR postavila na roveň plnoprávnemu člena protihitlerovskej koalície. (Čs. národnoslobodzovacie hnutie mohlo od tohto momentu vystupovať aj ako spojenec ZSSR.)
- To, že ZSSR zmluvou fakticky uznal ČSR v rozsahu hraníc pred Mnichovom malo taký razantný vplyv, že ešte toho istého dňa sa aj V. Británia poponáhľala definitívne uznať čs. vládu v Londýne a teda aj ČSR. Pravda, bez hraníc spred roku 1938!!! Nasledujúceho roku (26. 10. 1942) ČSR uznali aj USA.

ZRNKÁ HUMORU

Manželia na tému „naša ekonomika“

Manželka položí rečnícku otázku:

„Stále tomu akosi nerozumiem kam tie naše peniaze miznú? V obchodoch všade vidím plno tovaru a ľudia nakupujú a nakupujú.“

Manžel odpovedá: „To je jednoduché. Keď kupujeme oblečenie, topánky, hračky..., peniaze putujú do Číny..., kúpime benzín – idú Arabom, elektroniku – Japonsku a Kórei, plyn – Rusku, ovocie a zeleninu – peniaze idú Španielom...“

Jediným spôsobom ponechania peňazí v Česku, je minúť ich za naše komodity: slečny túžiace po pánskej spoločnosti, naše pivo, víno z južnej Moravy, slivovicu z Valaška...“

Takže, až mňa pristihneš opitého s cudzou utešiteľkou v posteli, tak už vynechaj tie tvoje hlúpe pripomienky..., pretože to robím z lásky k našej vlasti...!“

Chcel som začať variť

– Keď som však otvoril kuchárku, prvým odporúčaním bolo: *Zoberte si čistý hrniec.*

Radšej som si objednal pizzu...

Zachránila životy

– Dnes moja žena zachránila život niekoľkým chodcom.

– To je úžasné. Ako to dokázala?

– Na chodník sa nedostala. Nabúrila auto už v garáži.

Prekvapenie?

Viete čo je najväčším prekvapením pre štyridsiatnika?

Očakáva druhý dych a namiesto neho sa dostaví prvý infarkt.

Kričí hosť na čašníka:

– Mám v pive muchu!

– To musíte kvôli tomu tak kričať? Ved' ona vám toho piva vela nevypije!

Na súde sa sputuje sudca:

– Pán Bachratý, prečo ste

nepomohli svojej žene, keď sa topila?

– A kto mal vedieť, že sa topí? Vrieskala na mňa ako zvyčajne.

Nikdy nespochybnúj vkus svojej ženy!

Tiež si bol jej výber.

Príde muž do banky a hovorí:

– Dedil som, rád by som si vybral svoje peniaze.

Pani za okienkom: – Srdečne vám blahoželám! Svoje peniaze si môžete výhodne uložiť na termínovaný vklad, investovať do fondov alebo akcií, uložiť na vkladnú knižku...

Muž ju preruší: – Pani zlatá, povedal som, že som dedil – nie, že som debil!

Nelám si hlavu nad tým, čo si o tebe myslia ostatní!

Tí majú plnú hlavu z toho, čo si o nich myslíš ty.

Žiadny internet nie je taký rýchly ako klebety v práci.

pomôcky: MIRAM, ŠIKU, RESL, AVEO, OPO	kráčajú	1. časť tajničky	pomôcky: LKP, OUR, YTONG, LAKE	pozdrav	nekon-zervovala varením	značka ampér-závitu	Vysoká škola dopravná (skr.)	autor výroku: SHAKE-SPEARE	do daru (zried.)	pridal soľ do jedla	vystrájam	kórejská automobilka	úhor, po nemecky
49 rímskymi číslicami			unav					foršňa					
kód Nemecka		3. časť tajničky	línska politická strana										
strmý svah						venoval							
	praž					český sánkar							
	EČV Trenčína											4. časť tajničky	mužské meno
odhad výsledku				dedina, po česky				hviezda súhv. Perzeus					
				podbradok				lahký betón					
chem. zn. neónu		5. časť tajničky	sidlo v Číne					jazero, po anglicky					
								model auta Chevrolet					
	sidlo v Číne	ženské meno	2. časť tajničky						sidlo v Izraeli				
									náš, po anglicky				
znova nadobudla život						nie staro						EČV Bratislava	
						chem. zn. hlinika						ruský súhlas	
malá flauta							neudri						
opatrne preskúmal													mužské meno

Správne vylúštenie tajničky z č.12 znie: Len človek dokáže nemožné. Knihu posielame Kataríne Nemčekovej z Trenčína.

Vylúštenie tajničky posielajte na adresu: Redakcia Bojovník, Štúrova 8, 815 72 Bratislava, alebo na e-mail: bojovník@szpb.sk.

Vydáva Slovenský zväz protifašistických bojovníkov • Šéfredaktor Dr. Vladimír Mikunda, editor Dr. Vladimír Dobrovič, redaktorka Mgr. Adriana Mikundová • redakčná pracovníčka Mgr. Darina Molnárová, tel. 02/38104948 • Internet: www.szpb.sk, e-mail redakcia: sefredaktor@szpb.sk, bojovník@szpb.sk • Redakčná rada: predseda JUDr. Jozef Púpala, tajomník Dr. Vladimír Dobrovič, členovia – Doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc., RSDr. Jozef Petrás, Mgr. Ľubomír Jančo, Dr. Kamil Krištofik, Doc. PhDr. Viliam Longauer, CSc., Ing. Jozef Ťažký, PaedDr. Jozef Rodák • Sidlo vydavateľa a adresa redakcie: Štúrova 8, 815 72 Bratislava • IČO 00177431 • Neobjednané rukopisy a fotografie sa nevracajú • Vychádza dvojtyždenné, cena jedného čísla 0,70 € (0,44 € pre predplatiteľov) • Objednávky na predplatné prijíma každá pošta a doručovateľ Slovenskej pošty • Objednávky (aj do zahraničia) vybavuje Slovenská pošta, a.s., Stredisko predplatného tlače, Uzbecká 4, 820 14 Bratislava 214, e-mail: predplatne@sposta.sk • Predaj v novinových stánkoch zabezpečuje MEDIAPRINT-KAPA, Pressegross, a.s., Vajnorská 137, 831 04 Bratislava • Tlač: DOLIS GOEN, s.r.o., Sklenárska 6, 811 02 Bratislava • Grafická úprava: Peter Procházka – G-T-P. Ročník XLIII (LXIV) • Podávanie novinových zásielok povolené riaditeľom pošty pod č. 2606/93 zo dňa 27. 7. 1993 a RPR poštou Ba 12 z 15. 12. 1993 pod č. 191/93 • Index č. 49 036, ISSN 0323-2018 • ISSN 2585-9625 (online) a ISSN 0552-3885 (tlačové vydanie) • Evidenčné číslo: EV 204/08. Titul neprešiel jazykovou korektúrou.

„Našou povinnosťou je plniť odkaz bojovníkov Slovenského národného povstania. Hovoriť pravdu, za čo sme bojovali! Za potrebné pokladáme predovšetkým hovoriť s mládežou, ktorá je ovplyvňovaná rôznymi nepravdami, klamstvami o SNP a o oslobodzovaní Slovenska. O zverstvách, ktoré fašisti napáchali na našom národe.

Hovorme pravdu, že Slovensko oslobodila Červená armáda, Rumunská kráľovská armáda a 1. čs. armádný zbor v ZSSR. Súčasný vývoj, keď vnuci povstalcov

zabúdajú na vlastnú minulosť, musí byť nielen varovaním pre politikov, ale aj pre občanov a môže viesť k nástupu radikalizmu.“

Odkaz mládeži

„Všetkým, čo prídete po nás, dávam do vena: Že zem naša krvou vlastnou bola pokropená. Naučte sa ju vždy ľúbiť, nikdy nie hanobiť! Lebo lepšie je nežiť, než sa dať porobiť!“

Z vystúpenia bývalého partizána Vladimíra Strmeňa

Viac sa venujme mládeži a naším členom

Správu o činnosti od XVI. zjazdu SZPB predniesol predseda Pavol Sečkář.

Pripomenul, že aj 74 rokov od porážky fašizmu sa „v našej spoločnosti, nájdu ľudia, ktorí sa neštítia velebiť fašizmus, na obdiv sveta vydávajú svoj nacionalizmus, svoju netolerantnosť a nenávisť.“

Poukázal na dôležitosť ako mladé generácie využijú skúsenosti z protifašistického zápasu a zabezpečia jeho kontinuitu na prospech svojej budúcnosti. Pre SZPB preto bude dôležité, „aby sme vhodnými formami pracovali s mládežou a našli vhodné formy práce s novozakladanými Klubmi mladých priateľov SZPB,“ zdôraznil.

V ďalšom vymenoval niektoré konkrétne úspechy. Napr. svojpomocnú opravu desiatok pamätných tabúl a pomníkov, z čoho najväčšia bola revitalizácia pamätníka 2. čs. paradantnej brigády v ZSSR na Krpáčove. Ďalej to bolo vydanie desiatok regionálnych publikácií o protifašistickom odboji, či dve knihy, ktoré sú už k dispozícii základným školám po celom Slovensku. Je to kniha S. Mičeva a kol. „SNP 1944“ a kniha D. Šablatúru „Oslobodenie – faktografia II. svetovej vojny“. Ocenené boli aj naše konferencie (Fašizmus 21. storočia, Medzinárodná

konferencia o mnichovskej zrade, Bratislavsko-brnianska operácia v 2. sv. vojne, Vianočná dohoda 1943, Konferencia v Múzeu na Jankovom Vršku, Konferencia k osobe Ľudovíta Kukoreliho).

Veľký záujem vzbudzujú naše tradičné pochody a iné vzdelávacie podujatia. „Dosiahli sme stav, že ročne zorganizujeme vyše tisíc podujatí na miestach bojov a obetí vojny po celom Slovensku,“ uviedol predseda SZPB.

K spolupráci s partnermi dal P. Sečkář delegátom na zváženie, či 23 súčasných partnerstiev nie je veľa. Navyše vznikajú nové dohody, len v ostatnom období ich pribudlo päť.

Práca s mládežou

„...mala by ponúkať bezpečný priestor pre ich kreatívne aktivity a náš Zväz by mal nájsť a dopripravať funkcionárov, ktorí si s nimi vedia vybudovať vzťah. Ak chceme, aby sa mladí ľudia zaujímali o politiku a zároveň nenaleteli extrémistom a nezačali veriť populistickým vyjadreniam, je oveľa lepšie investovať aktivity do zakladania Klubov mladých priateľov SZPB.

To je naša dnešná nová výzva!!! Veríme, že v tom nám pomôže štát, ale aj samospráva,“ zdôraznil predseda.

Pokračovali sme v rozširovaní vedomostí žiakov organizovaním súťaže Medzníky 2. sv. vojny. Zapájajú sa do nej školy z celého Slovenska. Aby bolo všetkých vzdelávacích súťaží ešte viac, treba znásobiť osobné návštevy a priame kontakty výborov základných a oblastných organizácií so školami. Bez spolupráce so školami a školskými úradmi nám to nepôjde. „Preto touto cestou ďakujem všetkým učiteľom dejepisu, ale aj riaditeľom škôl, ktorí sa zapojili do vedomostnej súťaže Medzníky 2. sv. vojny a smerujú výchovou a vzdelávaním k vlastenectvu a úcte voči hrdinom ná-

rodného boja za slobodu a mier,“ s uznaním konštatoval P. Sečkář.

Na zlepšenie informovanosti pedagogických pracovníkov si niektoré ZO SZPB, ale i starostovia obcí, predplatili zväzový dvojtýždenník Bojovník a školám pravidelne odovzdávajú ročenky odbojárrov ako obsahové pomôcky pri výučbe dejepisu. „**My totiž dôraz nekladíme na samotnú súťaž, ale na správne pochopenie dejinných udalostí v 2. sv. vojne a o Slovenskom národnom povstaní,**“ zdôraznil P. Sečkář.

Čítanie zväzovej tlače

„Musíme si uvedomiť, že bez informácií a vzdelávania, ktoré výrazne zabezpečuje dvojtýždenník Bojovník, nie je člen pripravený na odborné stanovisko o činnosti a zameraní SZPB a nevie ich mnohokrát uplatniť vo svojom konaní,“ poznamenal predseda Zväzu. Dodal, že „miernu spokojnosť môžeme vyjadriť s odberom ročeniek odbojárrov, no ich potenciál a využívanie stále nie je vyčerpané.“

Riadiaca práca SZPB

P. Sečkář tu vyzdvihol, že sa podarilo zaktivizovať oblastné organizácie v Senici a Piešťanoch.

Na celom Slovensku postupne nahrádzame prirodzený úbytok členov a vyzdvihol pri tom cieľavedomosť práce oblastných organizácií SZPB v Humennom, Žiline, Poprade, Bardejove, Brezne, R. Sobote, Starej Ľubovni, Galante, Banskej Bystrici a Trebišove.

Od základných a oblastných organizácií postupujú vedeniu SZPB požiadavky na zníženie administrovania. Správa konštatovala, že v ostatnom období boli „minimalizované“, ale zo strany oblastných tajomníkov sa „požaduje viac konkrétnosti, stručnosti a v uvádzaných číslach viac presnosti“.

Zahranická spolupráca

V Prahe na sneme FIR v roku 2017 si SZPB obnovil členstvo a na jar 2018 úspešne usporiadal rokovanie predsedníctva FIR v Bratislave. Sme tiež aktívnym členom Medzinárodného výboru

(Pokračovanie na str. 11)

Vyznamenávanie našich víťazov nad fašizmom. Zľava Ján Chudík, Karol Kuna, Ján Ilanovský a (otočený) František Orlovský.

Za predsedu SZPB delegáti zvolili Pavla Sečkára. Zo 112 odovzdaných hlasov delegátov s hlasom rozhodujúcim boli dva hlasy neplatné. Z platných hlasov podporu P. Sečkárovi vyjadrilo 56 delegátov, čiže 50,90 %. Ostatní traja kandidáti získali dovedna 54 platných hlasov, čo predstavuje 49,1 %. Druhým najúspešnejším kandidátom bol Viliam Longauer, ktorý získal 42 (38,18 %) hlasov.

Do Ústrednej revíznej komisie SZPB boli zvolení: Danka Ďurkyová (B. Bystrica, 85 hlasov), Viera Nosková (Brezno, 81 hlasov), Juraj Odor (B. Bystrica, 81 hlasov), Helena Sučková (Trebišov, 79 hlasov), Peter Kasarda (Svidník, 69 hlasov), Irena Lacková (Rožňava, 67 hlasov), Emília Makranská (Košice, 65 hlasov).

Za členov Rozhodcovskej komisie SZPB boli zvolení: Jana Berešová (Trebišov, 91 hlasov), Ján Kochan (Rožňava, 76 hlasov), Miroslav Macák (B. Bystrica, 66 hlasov).

Z vystúpenia hostiteľa

Viceprimátor mesta Poprad Štefan Pčola srdečne privítal delegátov zjazdu a prejavil úprimné potešenie z toho, že SZPB si na rokovanie svojho najvyššieho orgánu vybral mesto Poprad. Ocenil odhodlanie, chuť a entuziazmus, ktorý je badaateľný v každodennej práci členov SZPB.

„Vaša práca sa stala vzorom a príkladom pre mnohých. Obhajujete práva iných, no nezabúdate ani na minulosť a svojou prácou podnecujete aj mladých ľudí, aby si vážili mier a dôstojnosť všetkých ľudí na svete. Pre mňa je vždy obdivuhodné keď vidím, vás pamätníkov histórie a bojovníkov za spravodlivosť, stáť pri žiakoch a mládeži na jednom mieste. Lebo pripomínaním udalostí a spolupracou s mládežou nezabudneme na minulosť a len tak posunieme našu spoločnosť ďalej,“ zdôraznil.

Dojmy delegáta XVII. zjazdu SZPB

Prvý – diskusia. Vo všeobecnosti zdĺhavá a podrobne obsírna. Mnohé, väčšina z príspevkov, boli správy o činnosti oblastných organizácií. Bolo to nadbytočné množstvo informácií, ktoré už na zjazde nemuseli byť všetky prezentované. Skôr som čakal východiská a ciele, cesty ako ďalej.

Druhý – základom vystúpení bola zásadne história. Len málo sa dalo počuť kde, ako a kto v našom okolí sa ju snaží skresliť, znevážiť a čo s tým a ako budeme robiť. Hľadať a nachádzať účinné spôsoby ako to, čo bolo v minulosti draho zaplatené, obrániť a vážiť si to.

Tretí – všetci diskutujúci, niekto menej, iní viac, poukazovali na to, že pohľad do budúcnosti ide cez nastupujúcu generáciu a mládež. Delegátka z košickej organizácie bola konkrétne. Jej príspevok ma vážne zaujal.

Štvrtý – generál. Samozrejme, že s tým čo povedal, absolútne súhlasím. Všetko treba hodnotiť objektívne. Veci a udalosti sa vyvíjali v konkrétnej situácii, v konkrétnej dobe a v konkrétnych podmienkach. Keď sa dnes odohrávajú diskusie treba ísť do nich presvedčený s objektívnym pohľadom na udalosti. Príliš jednostranné videnie dejinných udalostí nám istotu a odvahu do polemík nedá.

Piaty – pozíciu SZPB v súčasnej dobe nepovažujem za slabú. Prekvapovalo ma ako často som počul, že sme na tom nie veľmi ružovo. Uvedomme si, že útočí sa na silných, ktorí môžu byť prekážkou. Rôznym prehodnocovačom dejín a výsledkov 2. sv. vojny taká veľká organizácia príliš nevonía.

Na záver: Fašizmus s Hitlerom neskončil. Mení svoje formy a spôsoby, je tu a rozmáha sa. Pozorujeme, že všetky politické strany, okrem fašistickej, majú v programoch boj proti fašizmu, extrémizmu, takže život našej organizácie by mal byť bezstarostný. Ale nie je! Prečo?

Jozef Ťažký, obiv SZPB B. Bystrica

Volné pokračovanie z rokovania XVII. zjazdu SZPB v budúcom čísle.